Svet
Evropske unije

Bruselj, 2. maj 2018
(OR. en)

8531/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0111 (COD)

TELECOM 113
PI 48
RECH 156
MI 310
COMPET 266
DATAPROTECT 78
CYBER 80
IA 114
CODEC 674

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	26. april 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 234 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (prenovitev)

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 234 final.

Priloga: COM(2018) 234 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.4.2018
COM(2018) 234 final

2018/0111 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (prenovitev)

{SWD(2018) 127 final} - {SWD(2018) 128 final} - {SWD(2018) 129 final} - {SWD(2018) 145 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Javni sektor v državah članicah EU ustvarja ogromno podatkov, npr. meteorološke podatke, digitalne zemljevide, statistike in pravne podatke. Ti podatki so dragocen vir za digitalno gospodarstvo. Ne uporabljajo se le kot dragocene surovine za proizvodnjo storitev in aplikacij, ki temeljijo na podatkih, ampak omogočajo tudi učinkovitejše opravljanje zasebnih in javnih storitev ter bolj informirano odločanje. Zato EU že več let spodbuja ponovno uporabo informacij javnega sektorja.

Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ponovni uporabi informacij javnega sektorja je bila sprejeta 17. novembra 2003. Njen cilj je bila lažja ponovna uporaba informacij javnega sektorja povsod po Uniji s harmonizacijo osnovnih pogojev za ponovno uporabo in odstranitvijo večjih ovir za ponovno uporabo na notranjem trgu. Z njo so bile uvedene določbe o nediskriminaciji, zaračunavanju, izključnih ureditvah, preglednosti, licenciranju in praktičnih orodjih za lažje odkrivanje in ponovno uporabo informacij javnega sektorja.

Julija 2013 je bila Direktiva 2003/98/ES spremenjena z Direktivo 2013/37/EU, da bi države članice spodbudili k temu, da bi dale na razpolago za ponovno uporabo čim več gradiva, ki ga imajo na voljo organi javnega sektorja. S spremembami je bila uvedena obveznost omogočanja ponovne uporabe splošno dostopnih javnih podatkov, področje uporabe Direktive je bilo razširjeno na dokumente[1] iz javnih knjižnic, muzejev in arhivov, uvedeno je bilo izhodiščno pravilo o zaračunavanju, ki je bilo omejeno na mejne stroške razmnoževanja, zagotavljanja in širjenja podatkov, organom javnega sektorja pa je bila naložena obveznost večje preglednosti pravil zaračunavanja in pogojev, ki se uporabljajo. Direktivo o spremembi je v nacionalno zakonodajo preneslo vseh 28 držav članic EU.

Direktiva v členu 13 poziva Komisijo, da do 18. julija 2018 opravi pregled uporabe Direktive in sporoči rezultate pregleda skupaj z morebitnimi predlogi za spremembe. Komisija je opravila pregled, na podlagi katerega je bilo objavljeno poročilo o oceni[2]. V poročilu je bilo ugotovljeno, da Direktiva še naprej prispeva k doseganju svojih glavnih ciljev politike, da pa bi bilo treba rešiti še precej vprašanj, da bi v celoti izkoristili možnosti informacij javnega sektorja za evropsko gospodarstvo in družbo. Med njimi je zagotavljanje dostopa do dinamičnih podatkov v realnem času z ustreznimi tehničnimi sredstvi, izboljšanje oskrbe z javnimi podatki velike vrednosti za ponovno uporabo, preprečevanje pojavljanja novih oblik izključnih ureditev, omejitev uporabe izjem od načela zaračunavanja mejnih stroškov ter pojasnitev razmerja med direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja in nekaterimi pravnimi instrumenti.

Namen tega predloga je rešiti navedena vprašanja s prilagoditvijo Direktive nedavnim spremembam na področju upravljanja in uporabe podatkov. Splošni cilj je prispevati h krepitvi podatkovnega gospodarstva EU, in sicer tako, da bi povečali količino informacij javnega sektorja, ki so na razpolago za ponovno uporabo, zagotovili pošteno konkurenco in

---

[1] Izraz „dokument“, kot je opredeljen v členu 2 Direktive, bi bilo treba razumeti v širšem smislu, tako da pomeni tudi koncepte, kot so podatki in vsebina.

[2] SWD(2018) 145.

enostaven dostop do trgov, ki temeljijo na informacijah javnega sektorja, ter pospešili čezmejne inovacije, ki temeljijo na podatkih.

Hkrati pa je pregled direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja pomemben del pobude o dostopnosti in ponovni uporabi javnih in javno financiranih podatkov, ki jo je Komisija napovedala v vmesnem pregledu strategije za enotni digitalni trg[3].

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog je namenjen doseganju ciljev iz strategije za enotni digitalni trg in je skladen z veljavnimi pravnimi instrumenti.

Skladen je z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov, in sicer s splošno uredbo o varstvu podatkov (GDPR)[4] in revidiranimi pravili o e-zasebnosti[5]. Razmerje med zakonodajo o varstvu podatkov in ponovno uporabo informacij javnega sektorja v smislu, da morata tako organ javnega sektorja kot ponovni uporabnik v celoti spoštovati zakonodajo o varstvu podatkov, je seveda uveljavljeno v zakonodaji Unije.

Ta predlog naj bi tudi pojasnil razmerje med direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja in pravico *sui generis* iz člena 7 direktive o podatkovnih zbirkah[6]. S tem predlogom se ne spreminja varstvo iz člena 7 za organe javnega sektorja, ki ustvarjajo podatkovne zbirke, in tudi ne pravni položaj na podlagi sedanje direktive, v katerem organom javnega sektorja ni dovoljeno uveljavljati varstva *sui generis*, da bi prepovedali ali omejili ponovno uporabo podatkov iz podatkovnih zbirk.

S tem predlogom se nadgrajuje predlog uredbe o prostem pretoku neosebnih podatkov[7], ki bo po sprejetju zagotovila bolj konkurenčen in celovit notranji trg storitev shranjevanja in druge obdelave podatkov in tako dopolnila določbe direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog ustvarja ugodne pogoje za boljši dostop do informacij javnega sektorja in njihovo ponovno uporabo v vsej Uniji ter tako dopolnjuje druge pobude v okviru strategije enotnega digitalnega trga.

Skladen je s smernicami, ki jih je Komisija objavila o izmenjavi podatkov med podjetji ter med podjetji in javnim sektorjem[8] in izhajajo iz javnega posvetovanja, ki se je začelo s sporočilom Izgradnja evropskega podatkovnega gospodarstva[9]. Te smernice zadevajo več vprašanj v zvezi z vse večjo količino podatkov, ki jih pogosto samodejno ustvarijo stroji ali procesi na podlagi nastajajočih tehnologij, kot je internet stvari.

---

3 COM(2017) 228 final.

4 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (splošna uredba o varstvu podatkov).

5 Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spoštovanju zasebnega življenja in varstvu osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij ter razveljavitvi Direktive 2002/58/ES, COM(2017) 10 final.

6 Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov.

7 COM(2017) 495 final.

8 SWD(2018) 125.

9 COM(2017) 9 final.

Dostop do javnih podatkov in njihova ponovna uporaba veljata za pomembni gonili na področju analitike velepodatkov in umetne inteligence. V tej zvezi predlog dopolnjuje pobudo o superračunalnikih nove generacije, ki bi lahko delovali desetkrat hitreje od današnjih najhitrejših računalnikov. Ti računalniki bodo potrebni za ponovno kombiniranje, vzporejanje in prepletanje vse večjih količin podatkov. EU želi na tem področju doseči prvo mesto z naložbo milijarde eurov javnih sredstev v skupno podjetje, ki naj bi do leta 2023 vzpostavilo visokozmogljivo računalniško omrežje[10].

Direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja je pravni instrument, ki omogoča izvedbo horizontalne politike, katere cilj je lažja ponovna uporaba informacij javnega sektorja. Hkrati pa je še vedno skladna s sektorsko zakonodajo, ki določa pogoje za dostop do podatkov in njihovo ponovno uporabo na konkretnih področjih.

Na primer dostop do ustreznih podatkov, ustvarjenih v prometnem sektorju, in njihovo ponovno uporabo določa zakonodaja o zagotavljanju večmodalnih potovalnih informacij po vsej EU[11]. V energetskem sektorju nedavni predlog prenovitve direktive o električni energiji[12] vključuje določbe, s katerimi je potrošnikom dana možnost, da dovolijo tretjim osebam dostop do podatkov o svojem odjemu, v vodnem sektorju pa je Komisija v okviru pregleda direktive o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi, predlagala določbe o izmenjavi podatkov o vodnih parametrih[13]. Medtem ko navedena pravila izhajajo iz sektorskih zadev in so osredotočena na izbrane nabore podatkov, je v tem predlogu določen horizontalni okvir z najmanjšo možno harmonizacijo pogojev za ponovno uporabo na vseh področjih in v vseh sektorjih.

Predlog je skladen tudi z direktivo INSPIRE[14] in jo nadgrajuje, s čimer nastaja pravni in tehnični okvir interoperabilnosti za izmenjavo prostorskih podatkov, ki jih hranijo javni organi, za namene okoljskih politik ter politik in dejavnosti, ki vplivajo na okolje. Zato za prostorske podatke veljata tako direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja kot direktiva INSPIRE. V direktivi INSPIRE so v ospredju storitve dostopa do podatkov, modeli za interoperabilnost in obvezna izmenjava podatkov med upravami, v direktivi o ponovni uporabi podatkov pa se ureja ponovna uporaba prostorskih naborov podatkov, vključno s pogoji za njihovo ponovno uporabo s strani tretjih oseb. Za večjo pravno varnost je v predlogu pojasnjeno razmerje med tema dvema direktivama.

S tem predlogom se naposled nadgrajujejo pobude Komisije na področju odprtega dostopa in odprte znanosti, kot je priporočilo o dostopu do znanstvenih informacij in njihovem arhiviranju, ki je bilo pregledano[15] hkrati z direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja. Dopolnjuje tudi ukrepe za podporo razvoja orodij in storitev, na katerih temelji odprta znanost, in spodbujanje vseevropskega kanala za dostop do virov v okviru evropskega oblaka za odprto znanost.

---

10 COM(2018) 8 final.

11 Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1926 z dne 31. maja 2017 o dopolnitvi Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opravljanjem storitev zagotavljanja večmodalnih potovalnih informacij po vsej EU.

12 Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za notranji trg električne energije (prenovitev), COM(2016) 864 final/2.

13 Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (prenovitev), COM(2017) 753 final.

14 Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE)

15 C(2018) 2375.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja je bila sprejeta na podlagi člena 114 PDEU (95 PES), saj je njen predmet urejanja pravilno delovanje notranjega trga in prosti pretok storitev. Vse spremembe Direktive morajo zato imeti isto pravno podlago.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Predlog je v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). To pomeni pozitivno oceno dveh vidikov: preizkus potrebnosti in preizkus dodane vrednosti EU.

Pri preverjanju nujnosti se ocenjuje, ali države članice lahko zadovoljivo dosežejo cilje predloga. Države članice same ne morejo odpraviti preostalih ovir za odprto ponovno uporabo informacij javnega sektorja in hkrati uskladiti pravnega okvira z razvijajočim se digitalnim družbeno-ekonomskim okoljem. Različne nacionalne pravne rešitve bi verjetno ogrozile vse večjo tendenco k čezmejni ponovni uporabi, medtem ko bi se različne ravni „pripravljenosti za odprte podatke“ po državah članicah EU nadaljevale ali poglobile, kar bi negativno vplivalo na homogenost in konkurenčnost znotraj enotnega digitalnega trga. Predlagani ukrepi so sorazmerni, saj s posegom na nacionalni ravni ne bo mogoče doseči enakih rezultatov (več informacij javnega sektorja, ki bi jih bilo mogoče ponovno uporabiti) in hkrati zagotoviti konkurenčne in nediskriminatorne razmere na vsem skupnem trgu. Predlagane ukrepe je mogoče imeti za naslednji korak v smeri polne razpoložljivosti informacij javnega sektorja za ponovno uporabo: cilj politike, ki so ga države članice sprejele že leta 2003 in je bil potrjen leta 2013. Po drugi strani pa je v zvezi z znanstvenimi informacijami predlog omejen na zagotavljanje pravne možnosti ponovne uporabe raziskovalnih podatkov in samo taki raziskovalni podatki so že javno dostopni zaradi obveznosti v skladu z nacionalnim pravom ali na podlagi sporazumov z organi, ki financirajo raziskave. Ne podaja enega samega, enotnega sklopa pravil o tem, kako zagotoviti dostop do vseh znanstvenih informacij in njihovo ponovno uporabo, ampak opredelitev tega prepušča državam članicam.

V predlogu je bila pozitivna ocenjena tudi dodana vrednost EU. To je bilo jasno potrjeno med postopkom ocenjevanja sedanje različice direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja[16], ki je pokazalo, da ta velja za pomemben instrument, ki je bil v pomoč pri spodbujanju nacionalnih organov, da bi odprli dostop do več informacij javnega sektorja po vsej EU, ter pri oblikovanju vseevropskega trga za proizvode in storitve, ki temeljijo na podatkih javnega sektorja.

• Sorazmernost

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 PEU, saj vsebuje določbe, ki ne presegajo tistega, kar je potrebno za rešitev ugotovljenih težav in dosego ciljev.

Predlog še naprej zagotavlja uravnoteženo, a ciljno usmerjeno posredovanje politike. Z usmerjanjem novih zahtev na področja, na katerih je potrebna sprememba, zmanjšuje nepotrebno obremenitev zaradi zagotavljanja skladnosti na področjih, kjer sprememba ni bistvena, vendar jo je težko uveljaviti. Poleg tega se je logika posegov, ki je bila preizkušena v prejšnjem pregledu Direktive (zagotovitev konkurenčnega trga za ponovno uporabo informacij javnega sektorja kot prvi korak pred uvedbo obveznosti, da bi omogočili ponovno uporabo) izkazala za učinkovito strategijo, ki zagotavlja doseganje ciljev za vse skupine

[16] SWD(2018) 145.

organov, za katere se zaporedoma izvaja Direktiva, hkrati pa omogoča zadostno prilagoditveno obdobje.

Priložena ocena učinka[17] vsebuje več podrobnosti o sorazmernosti in stroškovni učinkovitosti možnosti iz tega zakonodajnega predloga.

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog vsebinsko spreminja Direktivo 2003/98/ES in dodaja številne nove določbe. Zaradi jasnosti se predlaga uporaba metode prenovitve. Ker je akt, ki ga je treba prenoviti, direktiva, se zaradi doslednosti pravnih aktov in za lažji prenos direktive s strani držav članic tudi s tem predlogom predlaga direktiva.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja je bila ocenjena v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT). V okviru ocenjevanja so bila v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje ocenjena merila uspešnosti, učinkovitosti, skladnosti, ustreznosti in dodane vrednosti EU posega. Ocenjeni so bile tudi njegovi gospodarski, družbeni in okoljski učinki. Namen ocenjevanja je bil ugotoviti priložnosti za zmanjšanje regulativnih stroškov in poenostavitev obstoječe zakonodaje, ne da bi to negativno vplivalo na doseganje političnih ciljev, ki so podlaga direktive.

V ocenjevalnem poročilu[18] je bilo potrjeno, da direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja na splošno dobro deluje. Še naprej prispeva k doseganju glavnih ciljev politike, to pa so spodbujanje trga digitalnih vsebin za izdelke in storitve, ki temeljijo na informacijah javnega sektorja, spodbujanje čezmejnega izkoriščanja informacij javnega sektorja in preprečevanje izkrivljanja konkurence na trgu EU. Hkrati je pozitivno vplivala na preglednost, krepitev vloge državljanov in učinkovitost javnega sektorja.

Vendar poročilo prav tako navaja, da bi bilo treba obravnavati številna vprašanja, da bi v celoti izkoristili potencial informacij javnega sektorja za evropsko gospodarstvo in družbo: zagotavljanje dostopa do dinamičnih podatkov v realnem času z ustreznimi tehničnimi sredstvi, zmanjšanje omejitev, vključno s finančnimi ovirami, pri ponovni uporabi javnih podatkov velike vrednosti, priznavanje dejstva, da se zadevni podatki pogosto ustvarjajo v okviru opravljanja nekaterih storitev splošnega gospodarskega pomena v javnih podjetjih ter v javno financiranih raziskavah in ne v javnem sektorju kot takem, obstoj novih oblik izključnih ureditev, uporaba izjem od načela zaračunavanja mejnih stroškov in odnos med direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja in nekaterimi z njo povezanimi pravnimi instrumenti.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je opravila posvetovanje o pregledu direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja od junija 2017 do januarja 2018. Cilj je bil oceniti delovanje Direktive, preučiti obseg pregleda in razmisliti o možnostih politike. V postopku posvetovanja so bili za mnenje

[17] SWD(2018) 127.
[18] SWD(2018) 145.

zaprošeni imetniki informacij javnega sektorja (javni organi) in ponovni uporabniki (javni, zasebni, komercialni in nekomercialni akterji).

Začetna ocena učinka je bila objavljena na posebni spletni strani za boljše pravno urejanje in je bila na voljo za povratne informacije štiri tedne (od 18. septembra 2017 do 16. oktobra 2017). Odgovore je poslalo sedem zainteresiranih strani.

Javno spletno posvetovanje je bilo objavljeno na posebni spletni strani za posvetovanja in je bilo na voljo za povratne informacije 12 tednov (od 19. septembra 2017 do 15. decembra 2017). K sodelovanju so bile povabljene vse zainteresirane strani, vključno z vladami, imetniki vsebine in uporabniki iz javnega sektorja, komercialnimi in nekomercialnimi ponovnimi uporabniki, strokovnjaki in visokošolskimi učitelji in raziskovalci ter državljani. Spletni vprašalnik je zajemal tako oceno izvajanja sedanje direktive kot težave, cilje in možnosti za prihodnost. Anketiranci so tudi imeli možnost naložiti dokument, na primer dokument o stališču. Komisija je z več usmerjenimi ukrepi seznanila zainteresirane strani z javnim spletnim posvetovanjem in jih pozvala k sodelovanju. Povratne informacije je prejela od 273 zainteresiranih strani. Upoštevanih je bilo skupno 56 dokumentov, prejetih do konca postopka posvetovanja, ki je trajalo do januarja 2018.

V okviru postopka ocenjevana in ocene učinka je bilo organiziranih tudi več prireditev za zainteresirane strani, na katerih so bila obravnavana posamezna vprašanja in/ali so bile namenjene konkretnim zainteresiranim stranem, vključno z javno obravnavo 19. januarja 2018, ki je bila odprta za vse, ki so želeli prispevati k razpravi o prihodnji podobi direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja. Poleg tega je bilo tudi več priložnostnih sestankov s predstavniki zainteresiranih strani.

Splošna sklepna ugotovitev posvetovanja je bila, da direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja sicer deluje dobro, da pa bi bilo treba pregledati nekatera področja, na primer razpoložljivost dinamičnih podatkov, pravila za zaračunavanje in širša razpoložljivost visokokakovostnih informacij javnega sektorja, vključno z raziskovalnimi podatki in podatki, ustvarjenimi v okviru opravljanja javne naloge.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Postopek priprave predloga je bil podprt s študijo o delovanju direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (SMART 2017/0061)[19]. Namen študije je bil pomagati Komisiji pri ocenjevanju sedanjega pravnega okvira in okvira politike, ki se uporabljata za dostop do podatkov in njihovo ponovno uporabo (ocena vloge direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja pri spodbujanju ponovne uporabe informacij javnega sektorja) ter preveriti, ali bi jo bilo mogoče izboljšati, da bi se z njo rešile nekatere ugotovljene šibke točke in/ali nova vprašanja, ki so se pojavila od zadnjega pregleda Direktive (zlasti z oceno pričakovanih učinkov številnih politik ali njihovih kombinacij). Študija se je opirala na kombinacijo virov in metod, vključno s strateškimi razgovori, teoretskimi raziskavami, pogovori z zainteresiranimi stranmi na ravni EU in na nacionalni ravni, delavnicami s strokovnjaki iz javnega sektorja ter visokošolskimi učitelji in raziskovalci, s ponovnimi uporabniki informacij javnega sektorja in udeleženci na področju podatkovnega gospodarstva, spletnimi raziskavami z javnimi organi, vključno z javnimi kulturnimi ustanovami, izobraževalnimi in raziskovalnimi ustanovami ter skupnostjo ponovnih uporabnikov, ter analizo javnega spletnega posvetovanja, ki ga je začela Komisija.

[19] Študijo je vodil konzorcij, ki so ga sestavljali Deloitte, Open Evidence, Wik Consult, Time Lex, Spark in Lizbonski svet.

Komisija je v okviru pripravljalnega dela analizirala tudi najnovejše poročilo o zrelosti odprtih podatkov v Evropi[20], v katerem se meri zrelost odprtih podatkov po vsej Evropi z vrsto kazalnikov, ki so usklajeni z določbami direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja. Analizo so dopolnile informacije iz razpoložljivih poročil držav članic, ki so bila prejeta v okviru spremljanja skladnosti z direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja v skladu z njenim členom 13(2). Dodaten prispevek držav članic je bil prejet na sestanku strokovne skupine držav članic za podatke javnega sektorja 15. novembra 2017 in na srečanju strateške skupine za enotni digitalni trg 22. februarja 2018.

- **Ocena učinka**

Predlog izhaja iz ocene učinka, za katero je odbor za regulativni nadzor Komisije 16. marca 2018 dal pozitivno mnenje s pridržki[21]. Vprašanja, na katera je opozoril odbor za regulativni nadzor, so bila obravnavana v pregledani verziji delovnega dokumenta služb Komisije z oceno učinka[22], v katerem so v posebnem oddelku podrobno opisane spremembe, ki so bile opravljene, potem ko je odbor za regulativni nadzor izdal mnenje.

V oceni učinka so bile obravnavane naslednje možnosti: a) osnovni scenarij (ohranitev sedanjega pristopa brez sprememb); b) prekinitev obstoječih ukrepov EU (razveljavitev direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja); c) samo ukrepi mehkega prava; in d) rešitev s svežnjem, ki bi vključeval spremembe direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja in mehkega prava.

Možnosti b) in c) sta bili zavrnjeni že v zgodnji fazi, možnost a) je bila ohranjena kot osnovni scenarij, možnost (d) pa je bila predstavljena kot dva možna svežnja, eden z vsemi elementi manjše zakonodajne intenzivnosti, drugi pa z vsemi elementi večje zakonodajne intenzivnosti. Elementi, zajeti v vsakem paketu, so bili uporaba API za dinamične podatke, pregled pravil zaračunavanja nadomestil, razpoložljivost podatkov iz javno financiranih raziskav in podatkov, ki jih hranijo javna podjetja in zasebni subjekti iz sektorja prometa in gospodarskih javnih služb, ter učinek vezanosti podatkov.

Za oba svežnja je bila opravljena temeljita analiza glede na osnovni scenarij. Na podlagi izsledkov, predstavljenih v oceni učinka, je bil kot najprimernejša možnost izbran mešani sveženj regulativnega posega manjše intenzivnosti v kombinaciji s posodobitvijo obstoječega mehkega prava, in sicer na podlagi elementov, navedenih v nadaljevanju.

Dinamični podatki / API: „mehka“ obveznost za države članice, da pravočasno dajo na voljo dinamične podatke in da uvedejo API. Za omejeno število naborov temeljnih naborov podatkov velike vrednosti (ki jih je treba sprejeti z delegiranim aktom) bo uvedena izrecna obveznost.

Zaračunavanje nadomestil: zaostrijo se pravila za države članice za uveljavljanje izjem od splošnega pravila, da organi javnega sektorja za razširjanje ne morejo zaračunati več kot mejne stroške. Pripravi se seznam naborov temeljnih podatkov velike vrednosti, ki bi morali biti prosto dostopni v vseh državah članicah (isti nabori podatkov, kot so navedeni zgoraj in ki jih je treba sprejeti z delegiranim aktom).

Podatki v sektorju prometa in gospodarskih javnih služb: zajeta bodo samo podjetja in ne zasebna podjetja. Uporabljal se bo omejen sklop obveznosti: javna podjetja lahko

[20] https://www.europeandataportal.eu/en/highlights/open-data-maturity-europe-2017
[21] SEC(2018) 206.
[22] SWD(2018) 127.

zaračunavajo več od mejnih stroškov za razširjanje in niso dolžna razkriti podatkov, ki jih ne želijo razkriti.

Raziskovalni podatki: države članice bodo morale oblikovati politike za odprt dostop do raziskovalnih podatkov, ki izhajajo iz javno financiranih raziskav, in hkrati ohraniti prožnost pri izvajanju. Direktiva o ponovni uporabi informacij javnega sektorja bo zajemala tudi podatke iz raziskav, ki so že dostopni na podlagi obveznega odprtega dostopa in se osredotočajo na vidike ponovne uporabe.

Neizključnost: zahteve po preglednosti za javno-zasebne sporazume, ki vključujejo informacije javnega sektorja (predhodno preverjanje, po možnosti s strani nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, in javnost dejanskega sporazuma).

To je povezano s posodobitvijo priporočila o dostopu do znanstvenih informacij in njihovi hrambi[23] ter pojasnitvijo medsebojnega učinkovanja direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja, direktive o podatkovnih zbirkah in direktive INSPIRE.

Izbrana možnost omogoča usmerjeno in sorazmerno posredovanje, kar pomeni dodatno okrepitev Komisijine politike odprtih podatkov. Vodila naj bi k znatnemu izboljšanju v primerjavi z osnovnim scenarijem. Na splošno je sprejemljiva za zainteresirane strani in jo je mogoče realno prenesti v razumnem roku, saj med državami članicami ni pomembnejšega nasprotovanja. Čeprav se je štelo, da so koristi, ki jih prinaša scenarij regulativnega ukrepa večje intenzivnosti, znatne, so bili za ta scenarij značilni tudi manjša izvedljivost, višji stroški izpolnjevanja obveznosti ter večja tveganja za pravno in politično skladnost.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlog je pomemben prispevek k doseganju ciljev programa REFIT. Vpliva na dve obsežni skupini zainteresiranih strani: ponovne uporabnike in organe, ki hranijo dokumente, zajete v Direktivi, vendar nalaga obveznosti samo slednjim. Pri obravnavi teh obveznosti bi bilo treba upoštevati, da je več zahtev iz Direktive, zlasti tistih, ki se nanašajo na praktične ureditve za zagotavljanje razpoložljivosti podatkov, del splošnih prizadevanj za digitalizacijo javne uprave[24] in pri njih ne gre za posebne stroške, ki bi bili povezani z direktivo o ponovni uporabi informacij javnega sektorja.

Kljub temu predlog vsebuje določbe, ki so v skladu s Komisijinim programom REFIT namenjene nadaljnjemu zmanjšanju upravnega bremena in večjim prihrankom pri stroških v zvezi z izvajanjem Direktive, med drugim s pravili za zaračunavanje nadomestil in pojasnitvijo medsebojnega učinkovanja z drugimi pravnimi instrumenti EU, kot sta direktiva o podatkovnih zbirkah in direktiva INSPIRE. Poleg tega se bo z okrepljeno uporabo API in proaktivnim objavljanjem dinamičnih podatkov na spletu zmanjšalo upravno breme za organe javnega sektorja, ker bo treba obdelati manj zahtev za ponovno uporabo, in zmanjšalo tveganje pritožb (vključno s sodnimi postopki), prenehanje obveznosti poročanja pa bo zmanjšalo upravno breme in z njim povezane stroške organov javnega sektorja na lokalni, regionalni in nacionalni ravni.

Za imetnike dokumentov, na katere se ta direktiva razširja s to pobudo, naj bi predlog omejil upravno breme. Pri dokumentih, ki jih hranijo nekatera javna podjetja in ki zagotavljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, predlog omejuje učinek na tri načine. Prvič, obveznosti iz te direktive se uporabljajo le, če se je zadevno javno podjetje odločilo, da bo dalo nekatere dokumente na razpolago za ponovno uporabo. Drugič, postopkovne obveznosti

---

23 C(2018) 2375.

24 Glej: Ukrep politike 4 talinske izjave, https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration.

za obdelavo zahtevka za ponovno uporabo na določen način in v določenem roku ne veljajo za to skupino imetnikov podatkov. Če obveznosti dajanja dokumentov preko določenih tehničnih sredstev za podjetja pomenijo preveliko obremenitev, se uporabljajo izjeme. Za raziskovalne podatke, posebno kategorijo dokumentov, ki jih ustvarijo znanstveni raziskovalci, se v predlogu učinek omejuje tako, da se uporablja za tiste raziskovalne podatke, za katere je raziskovalec že opravil vse potrebno, da bi bil dostop do podatkov javno dostopen, zlasti prek spletnih zbirk, ki so zasnovane za avtomatizacijo postopka razširjanja, zaradi česar posredovanje zadevnega raziskovalca ni potrebno. Takšne spletne zbirke, ki jih običajno financirajo akademske ustanove, pa imajo posebne službe za pomoč uporabnikom, ki ponovnim uporabnikom pomagajo v primeru tehničnih težav pri dostopanju do dokumentov, ki jih vsebujejo.

Hkrati bodo s tem predlogom komercialni subjekti (večinoma mala in srednja podjetja) precej lažje izkoristili spletno dostopnost visokokakovostnih podatkov brez stroškov. To bo odpravilo potrebo po vlaganju posameznih zahtevkov in transakcijskih stroških ter tako dodatno prispevalo k doseganju ciljev programa REFIT.

- **Temeljne pravice**

Predlog ne prinaša posebnih izzivov v zvezi s spoštovanjem temeljnih pravic. Predlog je v skladu s pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8 Listine o temeljnih pravicah).

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Evropske unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo spremljala učinek Direktive z rednim „pregledom stanja“, ki se izvaja na evropskem podatkovnem portalu in ki bo podlaga za letno poročilo o zrelosti odprtih podatkov.

Klavzula o pregledu je bila spremenjena tako, da omogoča naslednjo oceno učinka Direktive štiri leta po datumu prenosa direktive o spremembi. V oceni bo preučeno, ali je Direktiva prispevala k doseganju svojega splošnega cilja, ki je prispevati h krepitvi podatkovnega gospodarstva EU s povečanjem pozitivnega učinka ponovne uporabe informacij javnega sektorja na gospodarstvo in družbo. Temeljilo bo na petih merilih uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodane vrednosti EU ter bo dajalo podlago za ocene učinka glede morebitnih nadaljnjih ukrepov.

Kar zadeva podatke o raziskavah, bodo nacionalne referenčne točke, vzpostavljene s priporočilom o dostopu do znanstvenih informacij z dne 17. julija 2012 in njihovim arhiviranjem, kakor je bilo revidirano 25. aprila 2018[25], poročale o nadaljnjih ukrepih.

- **Obrazložitveni dokumenti**

Glede na obseg predloga in dejstvo, da gre za prenovitev obstoječe direktive, ki so jo vse države članice prenesle v celoti, zahteva po obrazložitvenih dokumentih ni ne upravičena ne sorazmerna.

[25] C(2018) 2375.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

V poglavju I je opredeljeno vsebinsko področje uporabe Direktive in splošno načelo.

S prenovitvijo se področje uporabe Direktive širi na dokumente, ki jih hranijo javna podjetja, dejavna na področjih, opredeljenih v Direktivi 2014/25/EU o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, ter javna podjetja, ki delujejo kot izvajalci javne službe v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007, če so ti dokumenti nastali v okviru opravljanja storitev v splošnem interesu, kot je določeno z zakonom ali drugimi zavezujočimi predpisi v državi članici.

Področje uporabe se širi tudi na nekatere raziskovalne podatke, posebno kategorijo dokumentov, izdelanih v okviru znanstvenih raziskav, in sicer rezultate znanstvenega postopka ugotavljanja dejstev (poskusi, raziskave in podobno), ki so podlaga znanstvenega postopka, medtem ko se publikacije v znanstvenih revijah še naprej izključujejo iz področja uporabe, saj prinašajo dodatne izzive v zvezi z upravljanjem pravic. Zato bo obseg dosedanje izjeme za dokumente, ki jih hranijo izobraževalne in raziskovalne ustanove, vključno z organizacijami, ustanovljenimi za prenos rezultatov raziskav, šolami in univerzami, razen univerzitetnih knjižnic, omejen.

Splošno načelo, da je mogoče dokumente, ki spadajo na področje uporabe Direktive, ponovno uporabljati za komercialne in nekomercialne namene pod pogoji, določenimi v tej direktivi (člen 3), se za dokumente, ki so spadali na področje uporabe Direktive pred prenovo, ne spremeni. Za dokumente, pri katerih je področje uporabe razširjeno s prenovitvijo, se splošno načelo uporablja le, če so zadevna javna podjetja dala na voljo dokumente za ponovno uporabo (popolnoma enako kot določbe, ki se trenutno uporabljajo za dokumente, v katerih so imetniki pravic intelektualne lastnine knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeji in arhivi (člen 3(2) Direktive 2003/98/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/13/EU)), ali – v primeru raziskovalnih podatkov – kadar je raziskovalec te raziskovalne podatke dal na voljo preko spletne zbirke raziskovalnih podatkov zaradi zahtev, ki jih v zvezi z raziskovalcem nalagajo financerji raziskav, da bi dostop do takih podatkov in njihovo ponovno uporabo omogočili širši javnosti („obveznost financerja do odprtega dostopa“).

Člen 1(6) pojasnjuje, da se organ javnega sektorja, ki je imetnik pravic, ne more sklicevati na tako imenovano pravico *sui generis*, ki varuje izdelovalce podatkovnih zbirk, iz člena 7 Direktive 96/9/ES o pravnem varstvu baz podatkov, kot razlog za prepoved ponovne uporabe vsebine podatkovne zbirke.

Poglavje II (člen 4) se spremeni tako, da se določi, da se postopkovne zahteve ne uporabljajo za javna podjetja ali za raziskovalne podatke, da bi tako zmanjšali upravni učinek za zadevne organe ali organizacije.

Poglavje III vključuje vrsto prilagoditev pogojev in način, na katerega se podatki dajo na voljo za ponovno uporabo. Člen 5 upošteva vse večji pomen dinamičnih podatkov (podatkov „v realnem času“) in vključuje zahtevo za organe javnega sektorja, da te podatke dajo na voljo preko aplikacijskega programskega vmesnika (API). Člen 6 se spremeni tako, da se določi, da se lahko dokumenti dajo na voljo tudi brezplačno. Prosto zagotavljanje dokumentov se uporablja zlasti za raziskovalne podatke in nabore podatkov velike vrednosti, opredeljene v skladu z delegiranim aktom v členu 13. V predlogu se upošteva, da se lahko v izračun stroškov vključijo stroški anonimiziranja dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke. Člen 10 določa, da države članice podpirajo razpoložljivost raziskovalnih podatkov s sprejetjem nacionalnih politik in ustreznih ukrepov, s katerimi bodo zagotovile, da bodo vsi podatki iz javno financiranih raziskav prosto dostopni („politike odprtega dostopa“). Določa tudi, da se

lahko podatki, ki so že na voljo v zbirkah raziskovalnih podatkov na podlagi „odprtega dostopa“, ponovno uporabijo za komercialne in nekomercialne namene v skladu z določbami Direktive.

Poglavje IV (člen 12) se spremeni tako, da se določi, da se prepoved izključnih ureditev nanaša tudi na tiste dogovore, ki ne podeljujejo izrecno izključne pravice za ponovno uporabo dokumentov, vendar bi lahko zaradi njih nastal položaj, v katerem je dostop omejen na enega ali zelo malo ponovnih uporabnikov.

Dodano je bil novo poglavje V, v katerem je opredeljena posebna kategorija naborov podatkov velike vrednosti. Kategorija naborov podatkov velike vrednosti je podskupina dokumentov, za katere se uporablja Direktiva v skladu s členom 1 Direktive in katerih ponovna uporaba je povezana s pomembnimi družbeno-ekonomskimi koristmi. Seznam takih naborov podatkov velike vrednosti se določi v delegiranem aktu v skladu s členom 290 PDEU. V tem delegiranem aktu se določijo tudi načini njihove objave in ponovne uporabe. Načeloma bi morala biti ponovna uporaba takšnih naborov podatkov velike vrednosti brezplačna, za razširjanje dinamičnih vsebin pa je treba uporabljati API.

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)

2018/0111 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Ob upoštevanju Pogodbe ~~o ustanovitvi Evropske skupnosti~~ ⌦ o delovanju Evropske unije ⌫ in zlasti člena ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora[26],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[27],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

⇩ novo

(1) Direktiva 2003/98/EC Evropskega parlamenta in Sveta[28] je bila bistveno spremenjena. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo zaradi jasnosti treba navedeno direktivo prenoviti.

(2) V skladu s členom 13 Direktive 2003/98/ES in pet let po sprejetju direktive o spremembi Direktive 2013/37/EU je Komisija po posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi izvedla oceno in pregled delovanja direktive v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov[29].

(3) Po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in ob upoštevanju rezultatov ocene učinka[30] je Komisija menila, da je potrebno ukrepanje na ravni Unije, da bi odpravili preostale in nastajajoče ovire za široko ponovno uporabo informacij javnega sektorja in javno financiranih informacij v celotni Uniji ter posodobili zakonodajni okvir glede na napredek digitalnih tehnologij, kot sta umetna inteligenca in internet stvari.

(4) V ospredju sprememb pravnega besedila, s katerimi naj bi se v celoti izkoristil možnosti informacij javnega sektorja za evropsko gospodarstvo in družbo, so naslednja področja: zagotavljanje dostopa v realnem času do dinamičnih podatkov z

[26] UL C […], […], str.. […].

[27] UL C […], […], str. […].

[28] **Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta** z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 345, 31.12.2003, str. 90).

[29] SWD(2018) 145.

[30] SWD(2018) 127.

ustreznimi tehničnimi sredstvi, s čimer se poveča ponudba javnih podatkov velike vrednosti za ponovno uporabo, tudi podatkov javnih podjetij, raziskovalnih organizacij in organizacij, ki financirajo raziskave, obravnava pojava novih oblik izključne ureditve, uporaba izjem od načela zaračunavanja mejnih stroškov in odnos med to direktivo in nekaterimi z njo povezanimi pravnimi instrumenti, vključno z Direktivo 96/9/ES[31] in Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta[32].

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 1

(5) Pogodba predvideva vzpostavitev notranjega trga in sistema, ki bo zagotovil, da na notranjem trgu ne bo prišlo do izkrivljanja konkurence. Usklajevanje pravil in praks v državah članicah, ki se nanašajo na izkoriščanje informacij javnega sektorja, prispeva k doseganju teh ciljev.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 1 (prilagojeno)
⇨ novo

(6) ⇨ Javni sektor v državah članicah zbira, ustvarja, reproducira in razširja širok nabor informacij na številnih področjih dejavnosti, kot so informacije s področja sociale, gospodarstva, geografije, vremena, turizma, podjetništva, patentiranja in izobraževanja. ⇦ Dokumenti, ki jih ustvarijo organi javnega sektorja ~~držav članic~~ ⌦ in so izvršilnega, zakonodajnega ali sodnega značaja ⌫, so obsežna, raznolika in dragocena~~obsežna~~ zbirka virov, ki lahko koristi gospodarstvu znanja.

↓ 2013/37/EU uvodni izjavi 2 in 5 (prilagojeno)

(7) Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja ~~določa~~ ⌦ je določila ⌫ minimalni nabor pravil, ki urejajo ponovno uporabo, in praktična sredstva za olajševanje ponovne uporabe obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic, ⌦ vključno z izvršilnimi, zakonodajnimi in sodnimi organi ⌫. Od ⌦ sprejetja ⌫ prvega nabora pravil o ponovni uporabi informacij javnega sektorja ~~leta 2003~~ se je količina podatkov na svetu, vključno z javnimi podatki, eksponentno povečala, pri čemer nastajajo in se zbirajo nove vrste podatkov. Hkrati se nenehno razvijajo tehnologije za analiziranje, izkoriščanje in obdelavo podatkov. Ta hitri tehnološki razvoj omogoča oblikovanje novih storitev in novih aplikacij, ki temeljijo na uporabi, združevanju ali kombiniranju podatkov. Ker pravila, ⌦ prvotno ⌫ sprejeta leta 2003 ⌦ in pozneje spremenjena leta 2013 ⌫, tem hitrim spremembam ne ustrezajo več, obstaja nevarnost, da gospodarske in socialne priložnosti, ki jih omogoča ponovna uporaba javnih podatkov, ne bodo izkoriščene.

---

[31] Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, 27.3.1996, str. 20).

[32] Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 2 (prilagojeno)

(8) Razvoj, usmerjen k ~~informacijski družbi in družbi znanja~~ ⌦ družbi, ki temelji na podatkih ⌫, vpliva na življenje vsakega državljana v Skupnosti, med drugim~~,~~ tako, da ~~jima~~ mu omogoči pridobiti nove poti za dostop in pridobitev znanja.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 3 (prilagojeno)

(9) V tem razvoju ima digitalna vsebina pomembno vlogo. Proizvodnja vsebine je v zadnjih letih povzročila in še vedno povzroča hitro odpiranje novih delovnih mest. Večina teh delovnih mest se odpira ⌦ v inovativnih zagonskih podjetjih ter malih in srednjih podjetjih ⌫ ~~v malih nastajajočih podjetjih~~.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 4

~~Javni sektor zbira, proizvaja, reproducira in razširja širok nabor informacij na številnih področjih dejavnosti, kot so informacije s področja sociale, gospodarstva, geografije, vremena, turizma, podjetništva, patentiranja in izobraževanja.~~

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 5 (prilagojeno)

(10) Eden od poglavitnih ciljev vzpostavitve notranjega trga je ustvarjanje pogojev, ki bodo prispevali k razvoju storitev na ravni ~~Skupnosti~~ ⌦ Unije ⌫. Informacije javnega sektorja so pomemben primarni material za proizvode in storitve z digitalno vsebino in bodo z razvojem brezžičnih vsebinskih storitev postali še bolj pomemben vir vsebin. V tem smislu bo bistvena široka čezmejna geografska pokritost. ~~Večje~~Široke možnosti ponovne uporabe informacij javnega sektorja bi morale med drugim evropskim družbam omogoči~~le~~ti, da izkoriščajo potencial teh informacij in prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju novih delovnih mest.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 4

(11) Omogočanje ponovne uporabe dokumentov, ki jih hrani organ javnega sektorja, predstavlja dodano vrednost za ponovne uporabnike, končne uporabnike in družbo na splošno ter v številnih primerih tudi za javni organ, saj povečanje preglednosti in odgovornosti ter povratne informacije ponovnih uporabnikov in končnih uporabnikov zadevnemu organu javnega sektorja omogočajo, da izboljša kakovost zbranih informacij.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 6 (prilagojeno)

(12) Med pravili in praksami držav članic glede izkoriščanja virov informacij javnega sektorja obstajajo znatne razlike, ki ovirajo polni razvoj gospodarskega potenciala tega ključnega vira. ~~Tradicionalne~~ P~~p~~rakse organov javnega sektorja pri izkoriščanju informacij javnega sektorja ⌦ so med državami članicami še vedno različne ⌫ ~~so se~~

~~razvijale zelo neenakomerno~~. To je treba upoštevati. Če razlike državnih predpisov in praks ali pomanjkanje jasnosti ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga in pravilen razvoj informacijske družbe v Skupnosti, je treba državne predpise in prakse glede ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja vsaj minimalno uskladiti.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 3 (prilagojeno)

(13) Politike odprtih podatkov, ki spodbujajo široko razpoložljivost in ponovno uporabo informacij javnega sektorja za zasebne ali komercialne namene z minimalnimi pravnimi, tehničnimi ali finančnimi omejitvami ali brez njih in ki pospešujejo kroženje informacij ne le za gospodarske subjekte, temveč tudi za javnost, imajo lahko pomembno vlogo pri razvoju novih storitev, ki temeljijo na novih načinih združevanja in uporabe takih informacij, spodbujajo gospodarsko rast in družbeno angažiranost. ~~Vendar so za to potrebni enaki konkurenčni pogoji na ravni Unije v zvezi s tem, ali je ponovna uporaba dokumentov dovoljena ali ne, česar ni mogoče doseči, če ponovno uporabo urejajo različna pravila in prakse zadevnih držav članic ali organov javnega sektorja.~~

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 7

(14) Nadalje, brez minimalne uskladitve na ravni Skupnosti lahko zakonodajne aktivnosti na državni ravni, ki so se v številnih državah članice že začele kot odgovor na tehnološke izzive, povzročijo še znatnejše razlike. Vpliv takih zakonodajnih razlik in negotovosti bo postal znatnejši z nadaljnjim razvojem informacijske družbe, ki je že precej povečala čezmejno izkoriščanje informacij.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 6 (prilagojeno)
⇨ novo

(15) ~~Hkrati so~~ Ddržave članice so v skladu z Direktivo 2003/98/ES oblikovale politike ponovne uporabe, pri čemer so nekatere sprejele ambiciozne pristope v zvezi z odprtimi podatki, da bi državljanom in podjetjem olajšale ponovno uporabo razpoložljivih javnih podatkov v obsegu, ki presega minimalno raven iz direktive. Za preprečitev tega, da bi različna pravila v različnih državah članicah ovirala čezmejno ponudbo proizvodov~~izdelkov~~ in storitev, ter da se omogoči ponovna uporaba primerljivih sklopov javnih podatkov za vseevropske aplikacije, ki temeljijo na njih, je potrebna minimalna harmonizacija~~uskladitev~~ v zvezi s tem, kateri javni podatki so na voljo za ponovno uporabo na notranjem informacijskem trgu, v skladu z zadevnim režimom dostopa. ⇨ Določbe prava Unije in nacionalnega prava, ki presegajo te minimalne zahteve, zlasti v primerih sektorske zakonodaje, bi se morale še naprej uporabljati. Med primeri določb, ki presegajo minimalno raven usklajevanja iz te direktive, so pragovi za dovoljene stroške za ponovno uporabo, ki so nižji od pragov iz člena 6, ali manj restriktivni pogoji za izdajo dovoljenja, kot so tisti iz člena 8. Ta direktiva zlasti ne bi smela posegati v določbe, ki presegajo minimalno stopnjo harmonizacije te direktive, kakor je določeno v delegiranih uredbah Komisije, sprejetih na podlagi Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov v cestnem prometu in za vmesnike do drugih vrst prevoza. ⇦

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 8

(16) Splošni okvir za pogoje, ki urejajo ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, je potreben, da se zagotovijo pošteni, sorazmerni in nediskriminacijski pogoji za ponovno uporabo takih informacij. Organi javnega sektorja zbirajo, proizvajajo, reproducirajo in razširjajo dokumente, da izpolnijo svoje javne naloge. Uporaba takih dokumentov za druge razloge pomeni ponovno uporabo. Politike držav članic lahko presežejo minimalne standarde, določene v tej direktivi, in tako omogočijo obsežnejšo ponovno uporabo.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 10 (prilagojeno)

(17) ⌦ Ta ⌫ ~~D~~direktiva ~~2003/98/ES~~ bi se morala uporabljati za dokumente, ki jih zadevni organi javnega sektorja zagotavljajo kot del svojih javnih nalog, kakor so opredeljene z zakonodajo ali drugimi obvezujočimi predpisi v državah članicah. Če takih predpisov ni, bi bilo treba te javne naloge opredeliti v skladu z običajno upravno prakso v državah članicah, pod pogojem, da je obseg teh javnih nalog pregleden in predmet pregledov. Javne naloge se lahko opredeli na splošno ali za vsak primer posebej za posamezne organe javnega sektorja.

↓ 2003/98/EC uvodna izjava 9 (prilagojeno)
⇨ novo

(18) ~~Ta direktiva ne vsebuje obveznosti odobritve ponovne uporabe dokumentov. Odločitev, da se ponovna uporaba odobri ali ne, bo prepuščena državam članicam ali zadevnemu organu javnega sektorja.~~ Ta direktiva bi se morala uporabljati za dokumente, ki so dostopni za ponovno uporabo, če organi javnega sektorja za informacije izdajo dovoljenje, jih prodajo, razširjajo, izmenjajo ali objavijo. Da bi se izognili navzkrižnim subvencijam, bi ponovna uporaba morala vključevati nadaljnjo uporabo dokumentov v okviru same organizacije za dejavnosti, ki ne spadajo v obseg njenih javnih nalog. Dejavnosti, ki ne spadajo v javno nalogo, navadno vključujejo zagotavljanje dokumentov, ki se predložijo in zaračunajo izključno na poslovni podlagi ter v konkurenci z drugimi na trgu. ~~Definicija pojma „dokument“ ne vključuje računalniških programov.~~

(19) ⇨ Ta direktiva določa obveznost držav članic, da dajo vse dokumente na voljo za ponovno uporabo, razen če je dostop omejen ali izključen v skladu z nacionalnimi pravili o dostopu do dokumentov in če zanj veljajo druge izjeme, navedene v tej direktivi. ⇦ Direktiva temelji~~gradi~~na obstoječih režimih dostopa~~režimu obstoječega dostopa~~ v državah članicah in ne spreminja nacionalnih~~državnih~~ pravil za dostop do dokumentov. Ne uporablja se v primerih, kadar državljani ali družbe lahko, skladno z ustreznim režimom dostopa, pridobijo dokument, če lahko dokažejo poseben interes. Na ravni ~~Skupnosti~~ ⌦ Unije ⌫ ~~,~~ člena 41 (pravica do dobrega upravljanja) in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah priznavata pravico katerega~~ koli državljana Unije in katere~~ koli fizične ali pravne osebe, ki bivata ali imata registriran sedež v državi članici, do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Organe javnega sektorja je treba spodbujati, da vse dokumente, ki jih hranijo, dajo na voljo za ponovno uporabo. Organi javnega sektorja bi morali

pospeševati in spodbujati ponovno uporabo dokumentov, vključno z uradnimi besedili zakonodajne in upravne narave, kadar ima organ javnega sektorja pravico, da njihovo ponovno uporabo odobri.

⇩ novo

(20) Države članice opravljanje storitev v splošnem interesu pogosto prenesejo na subjekte zunaj javnega sektorja, hkrati pa ohranjajo visoko stopnjo nadzora nad takimi subjekti. Obenem se določbe Direktive 2003/98/ES uporabljajo le za dokumente, ki jih hranijo organi javnega sektorja, pri čemer so javna podjetja izključena iz področja uporabe Direktive. To povzroča slabo razpoložljivost za ponovno uporabo dokumentov, nastalih v okviru izvajanja storitev splošnega interesa na številnih področjih, zlasti v sektorjih gospodarskih javnih služb. Prav tako znatno zmanjšuje možnost ustvarjanja čezmejnih storitev na podlagi dokumentov, ki jih hranijo javna podjetja, ki opravljajo storitve v splošnem interesu.

(21) Zato bi bilo treba Direktivo 2003/98/ES spremeniti, da bi zagotovili, da se njene določbe lahko uporabljajo za ponovno uporabo dokumentov, nastalih pri opravljanju storitev v splošnem interesu s strani javnih podjetij, ki opravljajo eno od dejavnosti iz členov 8 do 14 Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta[33], ter javnih podjetij, ki delujejo kot izvajalci javnih storitev v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza, javnih podjetij, ki delujejo kot letalski prevozniki, ki opravljajo obveznosti javne službe v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti, ter javnih podjetij, ki delujejo kot lastniki ladij Skupnosti, ki opravljajo obveznosti javnih služb v skladu s členom 4 Uredbe (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža).

(22) Ta direktiva ne bi smela vsebovati obveznosti dopustitve ponovne uporabe dokumentov, ki jih ustvarijo javna podjetja. Odločitev, ali se ponovna uporaba odobri ali ne, bi morala biti prepuščena zadevnemu organu javnega sektorja. Šele potem, ko se je javno podjetje odločilo dati na voljo dokument za ponovno uporabo, bi moralo upoštevati ustrezne obveznosti, določene v poglavjih III in IV te direktive, zlasti glede oblike, zaračunavanja nadomestil, preglednosti, izdajanja dovoljenj, nediskriminacije in prepovedi izključnih dogovorov. Po drugi strani pa javnemu podjetju ni treba izpolnjevati zahtev iz poglavja II, kot so pravila, ki se uporabljajo za obdelavo zahtevkov.

(23) Obseg ustvarjenih raziskovalnih podatkov eksponentno raste in daje možnosti za ponovno uporabo zunaj znanstvene skupnosti. Za učinkovito in celostno obravnavo vse večjih družbenih izzivov je postalo ključno in nujno, da je mogoče dostopati do podatkov iz različnih virov, pa tudi različnih sektorjev in disciplin, jih povezovati ter ponovno uporabljati. Med raziskovalnimi podatki so statistični podatki, rezultati poskusov, meritve, opazovanja, ki izhajajo iz terenskega dela, rezultati anket ter posnetki in slike razgovorov. Med njimi so tudi metapodatki, specifikacije in drugi digitalni predmeti. Podatki raziskav se razlikujejo od znanstvenih člankov, v katerih

[33] Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

znanstveniki poročajo o ugotovitvah, ki izhajajo iz njihovih raziskav, in jih komentirajo. Dolga leta je bila odprta razpoložljivost in možnost ponovne uporabe rezultatov znanstvenih raziskav, ki izhajajo iz javnega financiranja, odvisna od posebnih pobud politike. Cilj politik odprtega dostopa je zlasti zagotoviti raziskovalcem in širši javnosti dostop do podatkov o raziskavah čim prej v procesu razširjanja, ter omogočiti njegovo uporabo in ponovno uporabo. Odprt dostop povečuje kakovost, zmanjšuje potrebo po nepotrebnem podvajanju raziskav, pospešuje znanstveni napredek, je sredstvo za boj proti znanstvenim goljufijam ter lahko na splošno spodbudi gospodarsko rast in inovacije. Poleg prostega dostopa načrtovanje upravljanja podatkov hitro postaja standardna znanstvena praksa, s katero naj bi zagotovili, da bo podatke mogoče najti in dobiti dostop do njih, da bodo interoperabilni in da jih bo mogoče ponovno uporabiti (načela FAIR).

(24) Iz zgoraj pojasnjenih razlogov je primerno določiti, da morajo države članice sprejeti politike odprtega dostopa za rezultate javno financiranih raziskav in zagotoviti, da bodo takšne politike izvajale vse organizacije, ki opravljajo raziskave, in organizacije, ki jih financirajo. Politike odprtega dostopa običajno omogočajo več izjem od načela, da je treba zagotoviti javno dostopnost rezultatov znanstvenih raziskav. Komisija je 17. julija 2012 sprejela Priporočilo o dostopu do znanstvenih informacij in njihovem arhiviranju, posodobljeno 25. aprila 2018[34], kjer so med drugim opisani pomembni elementi politik odprtega dostopa. Poleg tega bi bilo treba izboljšati pogoje, pod katerimi se lahko nekateri rezultati raziskav ponovno uporabijo. Zato bi bilo treba nekatere obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, razširiti na raziskovalne podatke, ki izhajajo iz znanstvenih raziskav, subvencioniranih z javnim financiranjem ali sofinanciranih s strani javnih in zasebnih subjektov. Vendar bi bilo treba v zvezi s tem ustrezno upoštevati pomisleke glede zasebnosti, varstva osebnih podatkov, poslovnih skrivnosti, nacionalne varnosti, upravičenih poslovnih interesov in pravic intelektualne lastnine tretjih oseb. Da bi se izognili kakršni koli upravni obremenitvi, bi se morale take obveznosti uporabljati samo za tiste raziskovalne podatke, ki so jih raziskovalci že dali na voljo javnosti. Druge vrste dokumentov, ki jih hranijo organizacije, ki izvajajo raziskave, in organizacije za financiranje raziskav, bi morale biti še naprej izvzete iz področja uporabe te direktive.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 10 (prilagojeno)

(25) Opredelitvi pojmov „organ javnega sektorja“ in „subjekt javnega prava“ sta vzeti iz Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta[35] ~~(92/50/EGS[36], 93/36/EGS[37] in 93/37/EGS[38], in 98/4/ES[39])o javnih naročilih~~. ~~Ti opredelitvi pojmov ne zajemata javnih podjetij.~~

---

34 C(2018) 2375.

35 Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

36 ~~UL L 209, 24.7.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES (UL L 285, 29.10.2001, str. 1).~~

37 ~~UL L 199, 9.8.1993, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.~~

38 ~~UL L 199, 9.8.1993, str. 54. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.~~

39 ~~UL L 101, 1.4.1998, str. 1.~~

🡻 2003/98/ES uvodna izjava 11 (prilagojeno)

(26) Ta direktiva določa generično (izvorno) opredelitev pojma „dokument“ ~~v skladu z razvojem informacijske družbe~~. Zajema vsako navedbo aktov, dejstev ali informacij – in vsako zbiranje takih aktov, dejstev ali informacij – ne glede na vrsto nosilca podatkov (napisano na papir ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali a~~u~~vdiovizualni posnetek), ki jih hranijo organi javnega sektorja. ⌦ Opredelitev pojma „dokument“ ne vključuje računalniških programov. ⌫ ~~Dokument, ki ga hrani organ javnega sektorja, je dokument, če ima organ javnega sektorja pravico do odobritve ponovne uporabe.~~

🡻 2003/98/ES uvodna izjava 12 (prilagojeno)
⇨ novo

(27) ⇨ Organi javnega sektorja vse pogosteje dajejo svoje dokumente na voljo za ponovno uporabo na proaktiven način, in sicer tako, da je tako metapodatke kot osnovne vsebine mogoče najti na spletu in da so dejansko na voljo. Dokumenti bi morali biti na voljo za ponovno uporabo tudi na podlagi zahtevka, ki ga vloži ponovni uporabnik. ⇦ ⌦ V teh primerih mora biti ⌫ r~~R~~ok za odgovor na zahtevek za ponovno uporabo ~~mora biti~~ razumen in ~~v skladu~~ ⌦ skladen ⌫ z enakovrednim rokom za zahtevke za dostop do dokumenta po ustreznih režimih dostopa. ⇨Iz te zahteve pa bi bilo treba izvzeti javna podjetja, izobraževalne ustanove, organizacije, ki izvajajo raziskave, in organizacije za financiranje raziskav.⇦ Razumni roki v Uniji bodo spodbujali oblikovanje novih združenih (agregiranih) informacijskih proizvodov in storitev na vseevropski ravni. ~~Po odobritvi zahtevka za ponovno uporabo morajo organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v časovnem obdobju, ki dovoljuje polno izkoriščanje njihovega gospodarskega potenciala.~~ To je posebej pomembno za ~~dinamično vsebino~~ ⌦ dinamične podatke ⌫ (⌦ vključno s ⌫ ~~npr.~~ podatki o prometu ⌦ ter satelitskimi in vremenskimi podatki ⌫), pri katerih sta pogoj za ekonomsko vrednost takojšen dostop do informacij in njihovo redno posodabljanje ~~ekonomsko vrednost, od katere sta odvisna neposreden dostop do podatkov in redno posodabljanje~~. ⇨ Dinamični podatki bi zato morali biti na voljo takoj po zbiranju preko vmesnika za aplikacijsko programiranje, da bi tako omogočili lažji razvoj interneta ter mobilnih aplikacij in aplikacij v oblaku, ki temeljijo na takih podatkih. Če to zaradi tehničnih ali finančnih omejitev ni mogoče, morajo organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v obdobju, ki omogoča polno izkoriščanje njihovega gospodarskega potenciala. ⇦ Če se uporabi dovoljenje, je časovna dostopnost dokumentov lahko del pogojev dovoljenja.

⇩ novo

(28) Da bi pridobili dostop do podatkov, ki se s to direktivo odpirajo za ponovno uporabo, je treba uporabiti ustrezne in kakovostno zasnovane vmesnike za aplikacijsko programiranje (API). API opisuje vrsto podatkov, ki jih je mogoče pridobiti, način pridobitve in obliko, v kateri bodo podatki prejeti. Stopnje njegove zapletenosti so različne, lahko zgolj povezuje podatkovno zbirko za pridobitev posebnih naborov podatkov, spletnega vmesnika ali bolj zapletenih ureditev. Ponovna uporaba in

souporaba podatkov z ustrezno uporabo vmesnikov aplikacijskih programov ima splošno vrednost, saj bo razvijalcem in zagonskim podjetjem pomagala pri ustvarjanju novih storitev in proizvodov. Je tudi ključna sestavina za ustvarjanje dragocenih okolij v zvezi s podatkovnimi sredstvi, ki pogosto ostanejo neizkoriščena. Vzpostavitev in uporaba API morata temeljiti na več načelih: stabilnost, vzdrževanje v celotnem življenjskem ciklu, enotna uporaba in standardi, prijaznost do uporabnika in varnost. Dinamične podatke, tj. podatke, ki se velikokrat posodabljajo, pogosto v realnem času, organi javnega sektorja in javna podjetja dajo na voljo za ponovno uporabo neposredno po zbiranju z uporabo primernih API.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 13
⇨ novo

(29) Možnosti za ponovno uporabo se lahko izboljšajo, če se omeji potreba po digitalizaciji papirnih dokumentov ali obdelavi digitalnih datotek, s katero postanejo ~~če se digitalne datoteke procesirajo tako, da postanejo~~ medsebojno združljive. Zato bi morali organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v kakršnem koli obstoječem formatu ali jeziku, elektronsko, kadar je to možno in primerno. Organi javnega sektorja bi morali zahtevke za izvlečke iz obstoječih dokumentov sprejeti pozitivno, če odobritev takega zahtevka vključuje samo preprost postopek. ~~Organe javnega sektorja kljub temu ne bi smeli zadolžiti, da zagotovijo izvleček dokumenta~~ Organi javnega sektorja kljub temu ne bi smeli biti dolžni zagotoviti izvleček dokumenta, če to vključuje nesorazmeren napor. Zaradi olajšanja ponovne uporabe bi morali organi javnega sektorja dati svoje lastne dokumente na voljo v formatu, ki, kolikor je to mogoče in primerno, ni odvisen od uporabe posebne programske opreme. Kadar je to možno in primerno, bi organi javnega sektorja morali upoštevati možnosti ponovne uporabe dokumentov za invalide ali s strani invalidov ⇨ , in sicer tako, da jim zagotovijo informacije v dostopnih formatih ⇦ .

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 20
⇨ novo

(30) Kjer je izvedljivo in ustrezno, bi morali organi javnega sektorja za lažjo ponovno uporabo dokumentov ⇨ , tudi tistih, ki so objavljeni na spletiščih, ⇦ dati na voljo v odprtih in strojno berljivih formatih skupaj z njihovimi metapodatki, z največjo stopnjo natančnosti in ločljivosti, v obliki, ki zagotavlja interoperabilnost, npr. z njihovo obdelavo na način, ki je v skladu z načeli, ki urejajo zahteve za združljivost in uporabnost prostorskih informacij v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta[40] ~~z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) [8]~~.

⇩ novo

(31) Veljati bi moralo, da je dokument v strojno berljivem formatu, če je v datotečnem formatu, ki je strukturiran tako, da programskim aplikacijam omogoča, da v njem zlahka določajo, prepoznavajo in izločajo določene podatke. Podatke, kodirani v

---

[40] Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

datotekah, ki so strukturirane v strojno berljivem formatu, bi bilo treba šteti za strojno berljive podatke. Strojno berljivi formati so lahko odprti ali lastniški; lahko so formalni standardi ali ne. Za dokumente, kodirane v datotečnem formatu, ki omejuje samodejno obdelavo, saj iz njih podatkov ni možno ali jih ni možno brez težav izločiti, se ne bi smelo šteti, da so v strojno berljivem formatu. Države članice bi morale, kjer je to možno in primerno, spodbujati uporabo odprtih, strojno berljivih formatov.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 22 (prilagojeno)
⇨ novo

(32) ⇨ Nadomestila za ponovno uporabo dokumentov, predstavljajo pomembno oviro pri vstopu v trg za zagonska podjetja ter mala in srednja podjetja. Zato bi morali biti dokumenti na voljo brez plačila nadomestila in, ⇦ k~~Kadar organi javnega sektorja~~ ⇨ adar je treba ponovno uporabo dokumentov zaračunati ⇦ ~~zaračunavajo ponovno uporabo dokumentov~~, ⌦ bi morala biti nadomestila ⌫ načeloma omejena na mejne stroške. ⇨ Vendar pa je treba zlasti ⇦ ~~Vendar je zlasti treba~~ upoštevati potrebo, da se ne otežuje običajnega delovanja organov javnega sektorja, od katerih se zahteva, da ustvarjajo prihodek za kritje znatnega deleža svojih stroškov, povezanih z izvajanjem svojih javnih nalog ~~ali stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja nekaterih dokumentov, ki so dani na voljo za ponovno uporabo~~ . ⇨ Upoštevati je treba tudi vlogo javnih podjetij v konkurenčnem gospodarskem okolju. ⇦ Organi javnega sektorja ⇨ in javna podjetja ⇦ bi morali ⌦ zato ⌫ imeti možnost, da v takih primerih zaračunavajo več kot mejne stroške. Ta nadomestila bi morala biti določena v skladu z objektivnimi, preglednimi in preverljivimi merili, skupni prihodek od zagotavljanja dokumentov in dovoljenj za ponovno uporabo dokumentov pa ne bi smel presegati stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije ali razširjanja, vključno z razumno donosnostjo naložbe. ⇨ Po potrebi bi bilo treba v upravičene stroške vključiti tudi stroške anonimizacije osebnih podatkov ali poslovno občutljivih informacij. ⇦ Zahteva, da se ustvarja prihodek za kritje znatnega deleža stroškov organov javnega sektorja, povezanih z izvajanjem njihovih javnih nalog ali ⇨ obsegom storitev splošnega pomena, ki so prenesene na javna podjetja ⇦ ~~ali stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja nekaterih dokumentov,~~ ni nujno pravna zahteva in lahko na primer izhaja iz upravne prakse držav članic. Take zahteve bi morale države članice redno pregledovati.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 23
⇨ novo

(33) Knjižnice, muzeji in arhivi bi tudi morali imeti možnost, da zaračunavajo več kot mejne stroške, da njihovo normalno delovanje ne bi bilo ovirano. V primeru navedenih organov javnega sektorja skupni prihodek od zagotavljanja dokumentov in dovoljevanja ponovne uporabe dokumentov v ustreznem obračunskem obdobju ne bi smel presegati stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije, razširjanja, hrambe in pridobitve pravic, vključno z razumno donosnostjo naložbe. ⇨ Po potrebi bi bilo treba v upravičene stroške vključiti tudi stroške anonimizacije osebnih podatkov ali poslovno občutljivih informacij. ⇦ Pri knjižnicah, muzejih in arhivih se lahko zaradi njihovih posebnosti pri izračunu razumne donosnosti naložbe upoštevajo nadomestila, ki se v zasebnem sektorju zaračunavajo za ponovno uporabo enakih ali podobnih dokumentov.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 24

(34) Zgornje meje nadomestil, določene v tej direktivi, ne posegajo v pravice držav članic, da uvedejo nižja nadomestila ali sploh nobenih.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 25

(35) Države članice bi morale določiti merila za zaračunavanje nad mejnimi stroški. Merila bi lahko na primer določile v nacionalnih predpisih ali pa bi določile ustrezni organ ali ustrezne organe, pristojne za določitev teh meril, razen samega organa javnega sektorja. Tak organ bi moral biti organiziran v skladu z ustavnim in pravnim sistemom držav članic. To bi lahko bil obstoječi organ s proračunskimi izvršnimi pooblastili in politično odgovornostjo.

↓ 2003/98/EC uvodna izjava 14 (prilagojeno)

~~Pri zaračunavanju skupni dohodek ne sme presegati skupnih stroškov zbiranja, proizvajanja, reproduciranja ali razširjanja dokumentov, vključno z razumno donosnostjo naložbe, ob ustreznem upoštevanju zahtev samofinanciranja zadevnega organa javnega sektorja, kadar je to primerno. Proizvodnja vključuje pripravo in primerjavo, razširjanje pa lahko vključuje tudi pomoč uporabnika. Povračilo stroškov vključno z razumno donosnostjo naložbe ter skladno z veljavnimi računovodskimi načeli in ustrezno obračunsko metodo stroškov zadevnega organa javnega sektorja predstavlja zgornjo cenovno mejo, ker je treba vse pretirane cene izključiti. Najvišja cena, določena v tej direktivi, ne posega v pravice držav članic ali organov javnega sektorja, da uporabijo nižje cene ali pa sploh nobene, in države članice bi morale spodbujati organe javnega sektorja, da dokumente dajo na voljo po cenah, ki ne presegajo mejnih stroškov za reproduciranje in razširjanje dokumentov.~~

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 15 (prilagojeno)
⇨ novo

(36) Zagotovitev, da so pogoji za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja jasni in javno dostopni, je predpogoj za razvoj informacijskega trga na ravni ~~Skupnosti~~ ⌦ Unije ⌫. Zato je treba vse uporabljive pogoje za ponovno uporabo dokumentov pojasniti potencialnim ponovnim uporabnikom. Države članice bi morale spodbujati ustvarjanje na spletu ~~spretno~~ (on-line) dostopnih indeksov, kadar je primerno, dostopnih dokumentov, da se pospešijo in olajšajo zahtevki za ponovno uporabo. Vlagatelje zahtevkov za ponovno uporabo dokumentov ⇨ , ki jih hranijo subjekti, ki ne spadajo med javna podjetja, izobraževalne ustanove, organizacije, ki izvajajo raziskave, in organizacije za financiranje raziskav, ⇦ je treba obvestiti o možnih pravnih sredstvih za povračila v zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo. To bo še posebej pomembno za mala in srednja podjetja ~~(MSP)~~, ki morda ne poznajo odnosov z organi javnega sektorja drugih držav članic in ustreznih pravnih sredstev ~~za povračila~~.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 28

(37) Pravna sredstva bi morala vključevati možnost preizkusa s strani nepristranskega organa za pritožbe. Ta organ bi lahko bil že obstoječi nacionalni organ, na primer nacionalni organ za varstvo konkurence, nacionalni organ za odobritev dostopa do dokumentov ali nacionalni sodni organ. Organiziran bi moral biti v skladu z ustavnimi in pravnimi sistemi držav članic in ne bi smel prejudicirati drugih pravnih sredstev, ki so sicer na voljo vlagateljem zahtevkov za ponovno uporabo. Moral pa bi se razlikovati od organa države članice, ki določa merila za zaračunavanje nad mejnimi stroški. Pravna sredstva bi morala vključevati možnost preizkusa negativnih odločitev, pa tudi odločitev, ki kljub temu, da dovoljujejo ponovno uporabo, lahko vseeno vplivajo na vlagatelje zaradi drugih razlogov, zlasti z uporabljenimi pravili o zaračunavanju. Postopek preizkusa bi moral biti hiter in v skladu s potrebami hitro spreminjajočega se trga.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 16

(38) Javen dostop do vseh splošno dostopnih dokumentov, ki jih hrani javni sektor — ki zadeva ne samo politični proces, temveč tudi zakonodajni in upravni proces — je osnovno ~~pomeni temeljno~~ sredstvo za razširitev pravice do znanja, ki je temeljno načelo demokracije. Ta cilj se uporablja za institucije na vsaki ravni, bodisi krajevni, nacionalni~~državni~~ ali mednarodni.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 17

(39) V nekaterih primerih se bodo dokumenti ponovno uporabili brez odobrenega dovoljenja. V drugih primerih se bo izdalo dovoljenje, s katerim se za imetnika dovoljenja postavijo pogoji o ponovni uporabi, kar se nanaša na zadeve, kot so odgovornost, pravilna uporaba dokumentov, zagotavljanje nespreminjanja in navedba virov. Če organi javnega sektorja izdajajo dovoljenje za ponovno uporabo dokumentov, morajo biti pogoji dovoljenja pošteni in pregledni. Standardna dovoljenja, ki so dostopna na spletu ~~sprotno~~ (on-line), imajo lahko pri tem tudi ~~igrajo~~ pomembno vlogo ~~v zvezi s tem~~. Zato bi morale države članice zagotoviti ~~dostopnost~~ razpoložljivost standardnih dovoljenj.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 18

(40) Če se pristojni organ odloči, da nekaterih dokumentov ne da na voljo za ponovno uporabo ali da preneha s posodabljanjem teh dokumentov, bi moral te odločitve čim prej in po možnosti ~~kadar je možno~~ elektronsko javno objaviti.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 19

(41) Pogoji za ponovno uporabo ne smejo biti diskriminacijski za primerjalne kategorije ponovne uporabe. To na primer ne sme preprečiti izmenjave podatkov med organi javnega sektorja, ki so brezplačni, za izvajanje javnih nalog, medtem ko se drugim strankam ponovna uporaba istih dokumentov zaračunava. Niti ne sme preprečiti sprejetja diferencirane politike zaračunavanja za komercialno ali nekomercialno ponovno uporabo.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 26

(42) V zvezi s ponovno uporabo dokumenta lahko organi javnega sektorja naložijo pogoje, kadar je to ustrezno, z dovoljenjem, kot je navedba vira ter podatka~~tega~~, ali je ponovni uporabnik kakor koli spremenil dokument. Kakršna koli dovoljenja za ponovno uporabo informacij javnega sektorja bi morala ~~morajo~~ v vsakem primeru čim manj omejevati ponovno uporabo, na primer tako, da se omejitve nanašajo le na navedbo vira. V zvezi s tem bi morala imeti pomembno vlogo odprta dovoljenja, na voljo preko spleta, ki zagotavljajo širše pravice do ponovne uporabe brez tehnoloških, finančnih ali zemljepisnih omejitev in ki temeljijo na formatih odprtih podatkov. Zato bi morale države članice spodbujati uporabo odprtih dovoljenj, ki bi sčasoma morala postati običajna praksa po vsej Uniji.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 20

(43) Organi javnega sektorja bi pri določanju načel~~a~~ za ponovno uporabo dokumentov morali spoštovati pravila konkurence, in se, kolikor je to mogoče, izogibati izključnim sporazumom z zasebnimi partnerji. Vendar pa je izključna pravica do ponovne uporabe določenih dokumentov javnega sektorja včasih potrebna, da se zagotovi storitev splošnega gospodarskega pomena ~~interesa~~. To se lahko zgodi, če noben komercialni založnik ne bi hotel objaviti podatkov brez take izključne pravice.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 31
⇨ novo

(44) ⇨ Med knjižnicami, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeji, arhivi in zasebni partnerji so sklenjeni številni dogovori o sodelovanju, ki vključujejo digitalizacijo kulturnih virov in zasebnim partnerjem dajejo izključne pravice. V praksi se je pokazalo, da taka javno-zasebna partnerstva lahko omogočajo ustrezno uporabo kulturnih zbirk, hkrati pa pospešujejo dostopnost kulturne dediščine za javnost. Zato je primerno upoštevati trenutne razlike v državah članicah glede digitalizacije kulturnih virov, in sicer s posebnim sklopom pravil v zvezi s sporazumi o digitalizaciji takih virov. ⇦ Kadar je izključna pravica povezana z digitalizacijo kulturnih virov, bo morebiti potrebno določeno obdobje izključnosti, da se zasebnemu partnerju lahko povrne naložba. Navedeno obdobje pa bi vseeno moralo biti omejeno in čim krajše, da se spoštuje načelo, po katerem bi moralo javno dostopno gradivo po digitalizaciji ostati dostopno javnosti ~~tudi po digitalizaciji~~. Na splošno obdobje trajanja izključne pravice za digitalizacijo kulturnih virov ne bi smelo trajati več kot 10 let. Obdobje izključnosti, daljše od 10 let, bi moralo biti predmet pregleda, pri katerem bi upoštevali tehnološke, finančne in upravne spremembe v okolju po sklenitvi ureditve. Poleg tega bi moralo vsako javno zasebno partnerstvo za digitalizacijo kulturnih virov partnerski kulturni instituciji zagotoviti vse pravice glede uporabe digitaliziranih kulturnih virov po koncu veljavnosti ureditve.

⇩ novo

(45) Dogovori med imetniki podatkov in ponovnimi uporabniki podatkov, ki ne podeljujejo izrecno izključnih pravic, vendar se lahko upravičeno pričakuje, da bodo omejili razpoložljivost dokumentov za ponovno uporabo, bi morali biti pod dodatnim javnim

nadzorom in bi jih zato morali objaviti vsaj dva meseca pred začetkom veljavnosti, da bi zainteresiranim stranem dali možnost, da zahtevajo ponovno uporabo dokumentov, zajetih v sporazumu, in preprečili tveganje omejevanja obsega morebitnih ponovnih uporabnikov. Take sporazume bi bilo treba po sklenitvi tudi objaviti, in sicer v končni obliki, o kateri se dogovorita pogodbenici.

(46) Cilj te direktive je čim bolj zmanjšati tveganje prekomerne prednosti prvega na trgu, ki bi lahko omejila število potencialnih ponovnih uporabnikov podatkov. Kadar lahko pogodbeni dogovori poleg obveznosti države članice iz te direktive za izdajanje dokumentov vključujejo prenos sredstev države članice v smislu člena 107(1) PDEU, ta direktiva ne bi smela posegati v uporabo pravil o državni pomoči in drugih pravil o konkurenci iz členov 101 do 109 Pogodbe. Iz pravil o državni pomoči iz členov 107 do 109 Pogodbe izhaja, da mora država predhodno preveriti, ali je lahko državna pomoč vključena v zadevni pogodbeni sporazum, in zagotoviti, da je v skladu s pravili o državni pomoči.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 21 (prilagojeno)
⇨ novo

(47) T~~a~~o direktivo je treba izvajati in uporabljati v celoti ~~po načelih~~ ⌦ v skladu s pravom Unije, ki zadeva ⌫ zaščite~~e~~o osebnih podatkov~~, v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov~~[41] ⌦ vključno z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta[42] ter Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta,[43] ⌫ ⌦ vendar brez poseganja v te predpise ⌫. ⇨ Anonimizacija je sredstvo za uskladitev interesov pri zagotavljanju ponovne uporabe informacij javnega sektorja v največji možni meri z obveznostmi na podlagi zakonodaje o varstvu podatkov, vendar pri njej nastanejo stroški. Te stroške je primerno upoštevati kot eno od stroškovnih postavk, ki jih je treba upoštevati kot del mejnih stroškov razširjanja, kot so opredeljeni v členu 6 te direktive. ⇦

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 22

(48) Ta direktiva ne vpliva na pravice intelektualne lastnine tretjih strank. ~~Da se izogne~~V izogib dvomom~~,~~ se pojem „pravice intelektualne lastnine“ nanaša samo na avtorske pravice in z njimi povezane pravice (vključno ~~s sui generis oblikami zaščite~~z oblikami varstva *sui generis*). Ta direktiva se ne uporablja za dokumente, ki jih vključujejo pravice industrijske lastnine, kot so patenti, registrirani načrti/zasnove/oblike in blagovne znamke. Ta direktiva ne vpliva na obstoj ali lastništvo pravic intelektualne lastnine organov javnega sektorja in ne omejuje uveljavljanja teh pravic na katerikoli način zunaj meja, ki jih določa ta direktiva. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, je treba uporabljati le, kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o

---

41 ~~UL L 281, 23.11.1995, str. 31.~~

42 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (splošna uredba o varstvu podatkov) […].

43 Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002 str. 37).

varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del (Bernska konvencija) in Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (Sporazum TRIPs). Organi javnega sektorja bi vendarle morali uveljaviti svoje avtorske pravice na način, ki omogoča ponovno uporabo.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 9 (prilagojeno)

(49) Ob upoštevanju prava Unije in mednarodnih obveznosti držav članic ter Unije, zlasti v skladu z Bernsko konvencijo ~~za varstvo književnih in umetniških del~~ ter Sporazumom ⌦ TRIPS ⌫ ~~o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine~~, bi morali biti dokumenti, na katerih imajo tretje osebe pravice intelektualne lastnine, izključeni iz področja uporabe ⌦ te ⌫ ~~D~~direktive ~~2003/98/ES~~. Če je bila tretja oseba prvotni nosilec pravic intelektualne lastnine na dokumentu, ki ga hranijo knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeji ali arhivi, in obdobje zaščite teh pravic še ni poteklo, bi se moral navedeni dokument za namene te direktive šteti za dokument, na katerem imajo tretje osebe pravice intelektualne lastnine.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 12 (prilagojeno)

(50) ⌦ Ta ⌫ ~~D~~direktiva ~~2003/98/ES~~ ne bi smela posegati v pravice, vključno z ekonomskimi in moralnimi pravicami, ki jih lahko imajo zaposleni v organih javnega sektorja v skladu z nacionalnimi predpisi.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 13

(51) Poleg tega bi moral zadevni organ javnega sektorja ohraniti pravico do uporabe vsakega dokumenta, ki ga da na voljo za ponovno uporabo.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 23

(52) Orodja, ki pomagajo potencialnim ponovnim uporabnikom, da najdejo dokumente, ki so na voljo za ponovno uporabo, in pogoji za ponovno uporabo lahko znatno olajšajo čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja. Države članice bi morale zato zagotoviti vzpostavitev praktičnih ureditev v pomoč ponovnim uporabnikom pri njihovem iskanju dokumentov, ki so na voljo za ponovno uporabo. Seznam virov glavnih dokumentov, po možnosti dostopnih na spletu ~~spretno~~ (on-line) (dokumenti s povečano ponovno uporabo ali dokumenti z možnostjo povečane ponovne uporabe) in portali, ki so povezani s seznami decentraliziranih virov, so primeri takšnih praktičnih ureditev.

↓ 2003/98/ES uvodna izjava 24 ⇨ novo

(53) Ta direktiva ne posega v Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ~~z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v~~

~~informacijski družbi~~[44] in Direktivo 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta ~~z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov~~[45]. Oblikuje pogoje, v okviru katerih lahko organi javnega sektorja uveljavljajo svoje pravice intelektualne lastnine na notranjem informacijskem trgu, kadar dovolijo ponovno uporabo dokumentov. ⇨ Zlasti kadar so imetniki pravice iz člena 7(1) Direktive 96/9/ES organi javnega sektorja, je ne bi smeli izvajati, da bi preprečili ali omejili ponovno uporabo podatkov iz podatkovnih zbirk. ⇦

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 27 (prilagojeno)

(54) Komisija podpira pripravo spletnega ⌦ poročila o zrelosti odprtih podatkov ⌫ ~~preglednice informacij javnega sektorja~~ ki bi vsebovalao ustrezne kazalnike uspešnosti ponovne uporabe informacij javnega sektorja v vseh državah članicah. Redno posodabljanje ⌦ tega poročila ⌫ ~~preglednice~~ bo prispevalo k izmenjavi informacij med državami članicami in dostopnosti informacij o politikah in praksiah v Uniji.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 35
⇨ novo

(55) Zagotoviti je treba, da države članice ⇨ spremljajo ⇦ ~~Komisiji poročajo~~ ~~o obseguobseg~~ ponovne uporabe informacij javnega sektorja, ~~o pogojihpogoje~~, pod katerimi so na voljo, in ~~o postopkihpostopke~~ pravnega varstva.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 29
⇨ novo

(56) Komisija ⇨ lahko ⇦ ~~bi morala~~ državam članicam pomagati pri doslednem izvajanju te direktive z izdajo ⇨ in posodabljanjem obstoječih ⇦ smernic, zlasti glede priporočenih standardnih dovoljenj, ~~podatkovnih zbirknaborov podatkov~~ in zaračunavanja za ponovno uporabo dokumentov, po posvetovanju z zainteresiranimi strankami.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 15
⇨ novo

(57) Eden glavnih ciljev vzpostavitve notranjega trga je ustvarjanje razmer, ki omogočajo razvoj storitev na ravni Unije. Knjižnice, muzeji in arhivi hranijo znatno količino dragocenih virov informacij javnega sektorja, zlasti odkar se je s projekti digitalizacije pomnožila količina digitalnih gradiv v javni uporabi. Te zbirke kulturne dediščine in z njimi povezani metapodatki so potencialna osnova za izdelke in storitve z digitalno vsebino in nudijo veliko možnosti za inovativno ponovno uporabo v sektorjih, kot sta učenje in turizem. ⇨ Druge vrste kulturnih ustanov (kot so orkestri, opere, baleti in gledališča), vključno z arhivi, ki so del teh ustanov, bi zaradi svojega posebnega

---

[44] Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

[45] Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, 27.3.1996, str. 20).

značaja „uprizoritvenih umetnosti“ in dejstva, da za skoraj ves njihov material veljajo pravice intelektualne lastnine tretjih oseb, zato morale ostati zunaj področja uporabe navedene direktive. ⇦ ~~Širše možnosti ponovne uporabe javnega kulturnega gradiva bi gospodarskim družbam Unije med drugim omogočile, da izkoristijo njegov potencial in prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest.~~

⇩ novo

(58) Da bi določili pogoje, ki podpirajo ponovno uporabo dokumentov, povezano s pomembnimi družbeno-ekonomskimi koristmi, ki imajo določeno visoko vrednost za gospodarstvo in družbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s sprejetjem seznama naborov podatkov velike vrednosti med dokumenti, za katere se uporablja ta direktiva, skupaj z načini njihove objave in ponovne uporabe. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja opravijo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije v zvezi s pripravo delegiranih aktov.

(59) Seznam naborov podatkov, pri katerih obstajajo posebno velike možnosti za ustvarjanje družbeno-ekonomskih koristi, za vso EU skupaj s harmoniziranimi pogoji za ponovno uporabo predstavlja pomemben dejavnik, ki omogoča čezmejne podatkovne aplikacije in storitve. V postopku vzpostavitve seznama bi morala Komisija izvesti ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. V seznamu bi morala biti upoštevana sektorska zakonodaja, ki že ureja objavo naborov podatkov, in kategorije, navedene v Tehnični prilogi Listine G-8 o odprtih podatkih in v Obvestilu Komisije 2014/C 240/01.

(60) Da bi zagotovili čim večji učinek in lažjo ponovno uporabo, bi morali biti nabori podatkov velike vrednosti na voljo za ponovno uporabo z najmanjšimi možnimi pravnimi omejitvami in brez stroškov. Prav tako jih je treba objaviti preko vmesnikov za aplikacijsko programiranje, kadar zadevni nabor podatkov vsebuje dinamične podatke.

🡻 2003/98/ES uvodna izjava 25 (prilagojeno)

~~Ker se cilji predlaganih ukrepov, torej olajšati oblikovanje informacijskih proizvodov in storitev na ravni Skupnosti, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, povečati učinkovito čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja za informacijske proizvode in storitve z dodano vrednostjo s strani podjetij v zasebni lasti in omejiti izkrivljanje konkurence na trgu Skupnosti, ne morejo zadovoljivo doseči na ravni Skupnosti in se glede na resnični obseg delovanja Skupnosti in vpliv omenjenih ukrepov lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe, skladno z načelom subsidiarnosti, kakor določa člen 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za dosego teh ciljev. S to direktivo je treba doseči minimalno usklajenost, s čimer se preprečijo nadaljnja neskladja med državami članicami pri reševanju ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja –~~

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 33 (prilagojeno)

(61) Ker cilja te direktive, tj. olajšati oblikovanje informacijskih ~~izdelkov~~proizvodov in storitev, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, na ravni Unije, zagotoviti učinkovito čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja za informacijske izdelke in storitve z dodano vrednostjo, bodisi s strani zasebnih družb, predvsem malih in srednjih podjetij, bodisi s strani državljanov, da se omogoči prosto kroženje informacij in komunikacije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči ~~in~~ ⌦ , temveč ⌫se zaradi vseevropskega obsega predlaganih ukrepov lahko lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za dosego teh ciljev.

↓ 2013/37/EU uvodna izjava 34 (prilagojeno)
⇨ novo

(62) Ta direktiva upošteva temeljne pravice in je skladna z načeli zlasti Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, vključno ⇨ s pravico do zasebnosti (člen 7), ⇦ z varstvom osebnih podatkov (člen 8), ~~in~~ lastninsko pravico (člen 17) ⇨ in vključitvijo invalidov (člen 26) ⇦ . Nobenega dela te direktive se ne sme razlagati ali izvajati na način, ki ni skladen z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

⇩ novo

(63) Komisija bi morala opraviti oceno te direktive. V skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016[46] bi moralo navedeno ocenjevanje temeljiti na petih merilih učinkovitosti, uspešnosti, ustreznosti, skladnosti in dodane vrednosti EU ter bi moralo biti podlaga za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov.

(64) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo bistveno spremembo v primerjavi s predhodnima direktivama. Obveznost prenosa določb, ki niso bile spremenjene, izhaja iz predhodnih direktiv.

(65) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, določenih v delu B Priloge I. –

[46] UL L 123, 12.5. 2016, str 1.

↓ 2003/98/ES

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalni nabor pravil, ki urejajo ponovno uporabo, in praktična sredstva za olajšanje ponovne uporabe:

(a) obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic;

⇩ novo

(b) obstoječih dokumentov, ki jih hranijo javna podjetja, dejavna na področjih, opredeljenih v Direktivi 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta[47], in javna podjetja, ki delujejo kot izvajalci javne službe v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta[48], javna podjetja, ki delujejo kot letalski prevozniki, ki opravljajo obveznosti javne službe v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[49], in javna podjetja, ki delujejo kot lastniki ladij Skupnosti, ki izpolnjujejo obveznosti javnih služb v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92[50];

(c) raziskovalnih podatkov v skladu s pogoji iz člena 10(1) in (2).

↓ 2003/98/ES

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

↓ 2013/37/EU člen 1(1)(a)(i)

(a) dokumente, katerih zagotavljanje je dejavnost zunaj obsega javne naloge zadevnih organov javnega sektorja, kakor je opredeljena z zakonodajo ali drugimi obvezujočimi predpisi v državi članici ali, če takšnih predpisov ni, kakor je opredeljena v skladu z običajno upravno prakso v zadevni državi članici, pod pogojem, da je obseg javnih nalog pregleden in predmet pregleda;

[47] Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

[48] Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70.

[49] Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev) (besedilo velja za EGP) (UL L 293, 31.10.2008, str. 3–20).

[50] Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, 12.12.1992, str. 7–10).

⇩ novo

(b) dokumente, ki jih hranijo javna podjetja in so bili ustvarjeni zunaj področja opravljanja storitev v splošnem interesu, kot so opredeljene v zakonu ali drugih zavezujočih predpisih v državi članici;

🡻 2003/98/ES

(c~~b~~) dokumente, katerih tretje stranke so imetniki pravice intelektualne lastnine;

🡻 2013/37/EU člen 1(1)(a)(ii) (prilagojeno)

(d~~e~~) dokumente, do katerih ni dostopa zaradi režima dostopa v državah članicah, vključno zaradi:

– zaščite nacionalne varnosti (to je državne varnosti), obrambe ali javne varnosti,

– tajnosti statističnih podatkov,

– poslovne tajnosti (~~npr.~~ ⌦ vključno s ⌫ poslovni~~h~~mi ali poklicnih~~h~~mi skrivnostmi oziroma skrivnostmi podjetja);

🡻 2013/37/EU člen 1(1)(a)(iii)

(c~~ea~~) dokumente, do katerih je dostop omejen zaradi režima dostopa v državah članicah, vključno s primeri, ko morajo državljani ali družbe dokazati poseben interes, da pridobijo dostop do dokumentov;

(f~~eb~~) dele dokumentov, ki vsebujejo le logotipe, grbe in oznake;

(g~~ec~~) dokumente, do katerih ni dostopa ali do katerih režimi dostopa omejujejo dostop zaradi varstva osebnih podatkov, ter dele dokumentov, do katerih ti režimi dovoljujejo dostop, vendar vsebujejo osebne podatke, katerih ponovna uporaba je z zakonom opredeljena kot nezdružljiva s pravom o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov;

🡻 2003/98/ES

(h~~d~~) dokumente, ki jih hranijo javne radiotelevizije in njihove podružnice in drugi organi ali njihove podružnice za opravljanje javne službe radiotelevizije;

🡻 2013/37/EU člen 1(1)(a)(v) ⇨ novo

(i~~f~~) dokumente, ki jih hranijo kulturne ustanove, ki niso knjižnice~~muzeji~~, ⇨ univerzitetne knjižnice, ⇦ muzeji~~knjižnice~~ in arhivi;

↓ 2013/37/EU člen 1(1)(a)(iv)
⇨ novo

(je) dokumente, ki jih hranijo izobraževalne ~~in raziskovalne~~ ustanove ⇨ do vključno druge stopnje ⇦ ~~, vključno z organizacijami, ustanovljenimi za prenos rezultatov raziskav, šolami in univerzami, razen univerzitetnih knjižnic~~in ⇨ , v primeru vseh drugih izobraževalnih ustanov pa tudi dokumente, ki niso navedeni v členu 1(1)(c); ⇦

⇩ novo

(k) dokumente, ki ne spadajo med dokumente iz člena 1(1)(c) ter jih hranijo organizacije, ki se ukvarjajo z raziskavami, in organizacije za financiranje raziskav, vključno z organizacijami, ustanovljenimi za prenos rezultatov raziskav.

↓ 2013/37/EU člen 1(1)(b)

3. Ta direktiva gradi na režimih dostopa v državah članicah in ne posega vanje.

↓ 2003/98/ES
➔1 2013/37/EU člen 1(1)(c)

~~4. Ta direktiva ne posega v raven varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in v nobenem primeru ne vpliva nanjo v skladu z določbami ➔1 zakonodaje ← Unije in državne zakonodaje, še zlasti ne spreminja obveznosti in pravic iz Direktive 95/46/ES.~~

4~~5~~. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, se uporabljajo samo, kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije in Sporazuma TRIPs.

⇩ novo

5. Organi javnega sektorja ne smejo uveljavljati pravice izdelovalca podatkovne zbirke iz člena 7(1) Direktive 96/9/ES, da bi preprečili ali omejili ponovno uporabo dokumentov v skladu s to direktivo.

6. Ta direktiva ureja ponovno uporabo obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic, vključno z dokumenti, za katere se uporablja Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta[51].

↓ 2003/98/ES

Člen 2

~~Definicije~~Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

[51] Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

1. „organ javnega sektorja“ pomeni državo, ~~območne (regijske)~~regionalne ali ~~krajevne (~~lokalne~~)~~ ~~oblasti~~organe, osebe javnega prava in združenja, ki ~~so jih ustanovila ena ali več takšnih oblasti,~~jih je ustanovil eden ali več takšnih organov ali ena ali več takšnih oseb javnega prava;

2. „oseba javnega prava“ pomeni lahko katerokoli osebo, ki:

(a) je ustanovljena s posebnim namenom zadovoljevanja potreb v splošnem interesu, ki ni industrijske ali trgovinske narave, in

(b) je pravna oseba, ter

(c) jo večinoma financirajo država, ~~območne (regijske) ali krajevne (lokalne) oblasti~~regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava; ali je pod upraviteljskim nadzorom navedenih organov; ali ima upravni, upraviteljski ali nadzorni odbor, v katerega več kot polovico članov imenujejo država, ~~območne (regijske) ali krajevne (lokalne) oblasti~~regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava;

⇩ novo

3. „javno podjetje“ pomeni podjetje, nad katerim lahko organi javnega sektorja neposredno ali posredno izvajajo prevladujoč vpliv zaradi svojega lastništva, finančne udeležbe v njem ali pravil, ki ga urejajo;

🡻 2013/37/EU člen 1(2)

~~4~~9. „univerza“ pomeni organ javnega sektorja, ki zagotavlja posrednješolsko visokošolsko izobrazbo, na podlagi katere je mogoče pridobiti visokošolsko diplomo;~~.~~

🡻 2003/98/ES

~~5~~3. „~~D~~dokument“ pomeni:

(a) kakršno koli vsebino ne glede na nosilca podatkov (napisano na papirju ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali av~~u~~diovizualni posnetek);

(b) kateri koli del take vsebine;

⇩ novo

6. „dinamični podatki“ pomeni dokumente v elektronski obliki, ki se pogosto ali v realnem času posodabljajo;

7. „podatki iz raziskav“ pomeni dokumente v digitalni obliki, ki se zbirajo ali ustvarjajo v okviru znanstvenega raziskovanja in se uporabljajo kot dokaz v raziskovalnem procesu, ali pa je v raziskovalni skupnosti splošno sprejeto, da so potrebni za potrditev ugotovitev in rezultatov raziskav, razen znanstvenih publikacij;

8. „nabori podatkov velike vrednosti“ pomeni dokumente, katerih ponovna uporaba je povezana s pomembnimi družbeno-ekonomskimi koristmi, zlasti zaradi njihove primernosti za ustvarjanje storitev in aplikacij z dodano vrednostjo, ter števila

potencialnih prejemnikov storitev in aplikacij z dodano vrednostjo, ki temeljijo na teh naborih podatkov;

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)

9~~4~~. „ponovna uporaba“ pomeni uporabo dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, s strani fizičnih~~oseb~~ ali pravnih oseb za komercialne ali nekomercialne namene razen za prvotni namen v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani,~~.~~ ⌦ razen ⌫ i~~I~~zmenjave~~a~~ dokumentov med organi javnega sektorja zgolj za opravljanje javnih nalog ~~ne pomeni ponovne uporabe~~;

~~5. „osebni podatki“ so podatki, kakor so opredeljeni v členu 2(a) Direktive 95/46/ES.~~

↓ 2013/37/EU člen 1(2)

10~~6~~. „strojno berljivi format“ pomeni, da je datotečni format strukturiran tako, da lahko programske aplikacije z lahkoto določajo, prepoznajo in izločajo določene podatke, vključno s posameznimi navedbami dejstev~~dejanskimi navedbami~~ in njihovo notranjo strukturo;

11~~7~~. „odprti format“ pomeni datotečni format, ki je neodvisen od uporabljene platforme in javnosti dostopen brez omejitev, ki preprečujejo ponovno uporabo dokumentov;

12~~8~~. „formalni odprti standard“ je standard, ki se določi v pisni obliki in ki natančno opredeljuje zahteve za zagotavljanje interoperabilnosti programske opreme;

⇩ novo

13. „razumna donosnost naložbe“ pomeni odstotek skupnega zaračunanega nadomestila, ki presega tisto, kar je potrebno za povračilo upravičenih stroškov, in ki fiksne obrestne mere Evropske centralne banke ne presega za več kot 5 odstotnih točk;

14. „tretja oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki hrani podatke in ki ni oseba javnega sektorja ali javno podjetje.

↓ 2013/37/EU člen 1(3)
⇨ novo

Člen 3

Splošno načelo

1. Ob upoštevanju odstavka 2 države članice zagotovijo, da se lahko dokumenti, za katere se uporablja ta direktiva v skladu s členom 1, ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene v skladu s pogoji iz poglavij III in IV.

2. Za dokumente, na katerih imajo knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeji in arhivi pravice intelektualne lastnine ⇨ in dokumente, ki jih hranijo javna podjetja ⇦, države članice zagotovijo, da, kadar je ponovna uporaba takih dokumentov

dovoljena, se ti dokumenti lahko ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene v skladu s pogoji, določenimi v poglavjih III in IV.

↓ 2003/98/ES

POGLAVJE II

ZAHTEVEK ZA PONOVNO UPORABO

Člen 4

Zahteve, ki se uporabljajo za obdelavo zahtevkov za ponovno uporabo

1. Organi javnega sektorja, elektronsko, kadar je to možno in primerno, obdelajo zahtevke za ponovno uporabo, in vlagatelju zahtevka omogočijo dostop do dokumenta za ponovno uporabo ali, če se zahteva dovoljenje, za vlagatelja dokončno oblikujejo ~~(finalizirajo)~~ ponudbo za dovoljenje v razumnem času, ki je skladen s časovnimi okviri, določenimi za obdelavo zahtevkov za dostop do dokumentov.

2. Kadar roki ali druga pravila, ki urejajo pravočasno oskrbo z dokumenti, niso določeni, organi javnega sektorja obdelajo zahtevek in vlagatelju dostavijo dokumente za ponovno uporabo ali, če je potrebno~~se zahteva~~ dovoljenje, za uporabnika dokončno oblikujejo~~finalizirajo~~ ponudbo za dovoljenje v časovnem obdobju, ki ni daljše od 20 delovnih dni po prejemu zahtevka. Za obsežne ali zapletene zahtevke se to časovno obdobje lahko podaljša za naslednjih 20 delovnih dni. V takšnih primerih se v treh tednih po prejemu prvega zahtevka vlagatelj obvesti, da je za obdelavo zahtevka potrebno več časa.

↓ 2013/37/EU člen 1(4)

3. V primeru negativne odločitve organi javnega sektorja vlagatelju sporočijo razloge za zavrnitev na podlagi ustreznih določb režima dostopa v navedeni državi članici ali na podlagi ~~državnih predpisov~~nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, zlasti s točkami od (a) do (g~~ee~~) člena 1(2~~2~~) ali členom 3. V primeru negativne odločitve na podlagi točke (c) člena 1(2~~2~~)~~(b),~~ organ javnega sektorja navede fizično ali pravno osebo, če je znana, ki je nosilec pravice, ali dajalca dovoljenja, od katerega je organ javnega sektorja pridobil zadevno gradivo. Knjižnicam, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzejem in arhivom te navedbe ni treba vključiti.

4. Vsaka odločitev o ponovni uporabi mora vsebovati navedbo pravnega sredstva, če bi se vlagatelj želel nanjo pritožiti. Pravna sredstva vključujejo možnost preizkusa s strani nepristranskega organa za pritožbe z ustreznim strokovnim znanjem in izkušnjami, na primer nacionalnega organa za varstvo konkurence, nacionalnega organa za odobritev dostopa do dokumentov ali nacionalnega sodnega organa, katerega odločitve so zavezujoče za zadevni organ javnega sektorja.

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)
⇨ novo

5. ⌦ Zahtev iz tega člena ni treba izpolnjevati naslednjim subjektom: ⌫

~~Organom javnega sektorja v skladu s členom 1(2)(d), (e) in (f) ni treba izpolnjevati zahtev iz tega člena.~~

⇩ novo

(a) javnim podjetjem;

(b) izobraževalnim ustanovam, raziskovalnim organizacijam in organizacijam za financiranje raziskav.

🡻 2003/98/ES

POGLAVJE III

POGOJI ZA PONOVNO UPORABO

🡻 2013/37/EU člen 1(5)
(prilagojeno)
⇨ novo

Člen 5

Razpoložljivi formati

1. ⌦ Brez poseganja v poglavje V ⌫ o~~O~~rgani javnega sektorja ⇨ in javna podjetja ⇦ dajo dokumente na voljo v katerem koli obstoječem formatu ali jeziku ter, kadar je mogoče in primerno, v odprtem, strojno berljivem formatu in skupaj z njihovimi metapodatki. Tako format kot metapodatki so, ~~kolikor je~~ ⌦ če je ⌫ mogoče, ~~upoštevajo formalne odprte standarde~~v skladu s formalnimi odprtimi standardi.

2. Odstavek 1 ne obvezuje organov javnega sektorja ⇨ ali javnih podjetij ⇦, da zaradi izpolnjevanja zahtev iz tega odstavka pripravijo ali prilagodijo dokumente ali zagotovijo izvlečke, če bi to pomenilo nesorazmeren napor, ki bi presegal enostaven postopek.

3. Na podlagi te direktive se od organov javnega sektorja ⇨ in javnih podjetij ⇦ ne sme zahtevati, da nadaljujejo s pripravo in hrambo določene vrste dokumentov z namenom, da bi take dokumente ponovno uporabi~~jo~~le organizacije zasebnega ali javnega sektorja.

⇩ novo

4. Organi javnega sektorja in javna podjetja dajo na voljo dinamične podatke za ponovno uporabo takoj po tem, ko jih zberejo, in sicer z ustreznimi vmesniki za aplikacijsko programiranje (API).

5. Kadar bi dajanje dokumentov na voljo takoj po tem, ko so zbrani, preseglo finančne in tehnične zmogljivosti organa javnega sektorja ali javnega podjetja, se dokumenti iz odstavka 4 dajo na voljo v časovnem okviru, ki ne ovira neupravičeno izkoriščanja njihovih gospodarskih možnosti.

↓ 2013/37/EU člen 1(6)
(prilagojeno)
⇨ novo

Člen 6

Načela, ki urejajo obračunavanje

1. ~~Kadar se ponovna uporaba dokumentov zaračuna~~ Ponovna uporaba dokumentov~~, so nadomestila~~ je ⇨ brezplačna ali ⇦ omejena na mejne stroške, ki nastanejo zaradi reprodukcije, zagotavljanja in razširjanja dokumentov ⇨ ter, kjer je ustrezno, anonimizacije osebnih podatkov in ukrepov za varovanje poslovno zaupnih podatkov ⇦.

2. ⌦ Izjemoma se ⌫ o~~O~~dstavek 1 ~~se~~ ne uporablja:

(a) za organe javnega sektorja, od katerih se zahteva, da ustvarijo prihodek za kritje znatnega dela svojih stroškov, povezanih z izvajanjem svojih javnih nalog;

~~(b) izjemoma za dokumente, glede katerih se od zadevnih organov javnega sektorja zahteva, da ustvari zadosten prihodek za kritje znatnega dela stroškov njihovega zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja. Te zahteve so opredeljene z zakonom ali drugimi obvezujočimi predpisi v državi članici. Če takšnih predpisov ni, se zahteve opredelijo v skladu z običajno upravno prakso v državi članici;~~

(b~~e~~) za knjižnice, vključno z univerzitetnimi knjižnicami, muzeje in arhive~~;~~,

⇩ novo

(c) za javna podjetja.

↓ 2013/37/EU člen 1(6)
(prilagojeno)
⇨ novo

3. IV primerih iz točk (a) in ~~(b)~~ ⇨ (c) ⇦ odstavka 2~~,~~ ~~zadevni organi javnega sektorja skupna nadomestila izračunajo~~ se skupna nadomestila ⌦ izračunajo ⌫ na podlagi objektivnih, preglednih in preverljivih meril, ki jih določijo države članice. Skupni prihodek ~~teh organov~~ od zagotavljanja dokumentov in dovoljevanja njihove ponovne uporabe v ustreznem obračunskem obdobju ne presega stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije in razširjanja⇨ ter, kjer je ustrezno, anonimizacije osebnih podatkov in ukrepov za varovanje poslovno zaupnih podatkov ⇦, vključno z razumno donosnostjo naložbe. Nadomestila se izračunajo v skladu z računovodskimi načeli, ki se uporabljajo ~~za zadevne organe javnega sektorja~~.

4. Če nadomestila zaračunavajo organi javnega sektorja iz točke b~~e~~ odstavka 2, skupni prihodek od zagotavljanja dokumentov in dovoljevanja njihove ponovne uporabe v ustreznem obračunskem obdobju ne presega stroškov zbiranja, priprave, reprodukcije, razširjanja, hrambe in pridobitve pravic ⇨ ter, kadar je ustrezno, anonimizacije osebnih podatkov in ukrepov za varovanje poslovno zaupnih podatkov ⇦, vključno z razumno donosnostjo naložbe. Nadomestila se izračunajo v skladu z računovodskimi načeli, ki se uporabljajo za zadevne organe javnega sektorja.

⇩ novo

5. Ponovna uporaba naborov podatkov velike vrednosti, katerih seznam se določi v skladu s členom 13, in raziskovalnih podatkov iz točke (c) člena 1(1) je za uporabnika brezplačna.

🡻 2013/37/EU člen 1(7)
(prilagojeno)

Člen 7

Preglednost

1. Glede standardnih nadomestil za ponovno uporabo dokumentov~~, ki jih hranijo organi javnega sektorja,~~ se veljavni pogoji in dejanski znesek teh nadomestil, vključno z osnovo za izračun teh plačil, predhodno pripravijo in objavijo, če je mogoče in primerno, po elektronski poti.

2. Glede nadomestil za ponovno uporabo, razen tistih iz odstavka 1, ~~zadevni organ javnega sektorja vnaprej~~ ⌦ se že na začetku ⌫ navedejo dejavnikei, ki se bodo upoštevali pri njihovem izračunu. ~~Zadevni organ javnega sektorja~~ ⌦ Imetnik zadevnih dokumentov ⌫na zahtevo navede tudi način, kako se ta nadomestila izračunajo glede na posamezni zahtevek za ponovno uporabo.

~~3. Določi se zahteve iz točke (b) člena 6(2). Te zahteve se objavijo, kadar je mogoče in primerno, po elektronski poti.~~

⇩ novo

3. Države članice objavijo seznam organov javnega sektorja iz točke (a) člena 6(2).

🡻 2013/37/EU člen 1(7)

4. Organi javnega sektorja zagotovijo, da se vlagatelji za ponovno uporabo dokumentov obvestijo o pravnih sredstvih, ki so jim na voljo zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo.

🡻 2003/98/ES

Člen 8

Dovoljenja

🡻 2013/37/EU člen 1(8)
(prilagojeno)

1. ~~Organi javnega sektorja lahko dovolijo~~ Ppponovnoae uporabae ⌦ dokumentov se lahko dovoli ⌫ brez pogojev ali ⌦ s pogoji ⌫ ~~ali naložijo pogoje~~, kadar je to primerno, z dovoljenjem. ~~Ti~~ ⌦ Navedeni ⌫ pogoji ne smejo po nepotrebnem omejevati možnosti za ponovno uporabo in se ne smejo uporabljati za omejevanje konkurence.

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)

2. V državah članicah, kjer se uporabljajo dovoljenja, države članice zagotovijo, da so standardna dovoljenja za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, ki se lahko prilagodijo posebnim vlogam za dovoljenja, na voljo v digitalnem formatu in se lahko elektronsko obdelajo. Države članice spodbujajo ~~organe javnega sektorja, da uporabljajo~~⌦ uporabo takšnih ⌫ standardnih~~a~~ dovoljenj~~a~~.

↓ 2013/37/EU člen 1(9)

Člen 9

Praktične ureditve

Države članice vzpostavijo praktične ureditve za olajšanje iskanja dokumentov, ki so na voljo za ponovno uporabo, kot so seznami virov glavnih dokumentov z ustreznimi metapodatki, ki so dostopni, če je mogoče in primerno, prek spleta in v strojno berljivem formatu, ter portalov, ki so povezani s seznami virov. Kadar je mogoče, države članice omogočijo medjezikovno iskanje dokumentov.

⇩ novo

Člen 10

Razpoložljivost in ponovna uporaba raziskovalnih podatkov

1. Države članice podpirajo razpoložljivost raziskovalnih podatkov s sprejetjem nacionalnih politik in ustreznih ukrepov, s katerimi bodo zagotovile, da bodo vsi podatki iz javno financiranih raziskav prosto dostopni („politike odprtega dostopa“). Te politike odprtega dostopa so namenjene raziskovalnim organizacijam in organizacijam za financiranje raziskav.

2. Raziskovalni podatki se lahko ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene pod pogoji iz poglavij III in IV, če so financirani iz javnih sredstev in kadar je dostop do takih podatkov zagotovljen preko institucionalne ali tematske zbirke. V tem okviru se upoštevajo upravičeni poslovni interesi in že obstoječe pravice intelektualne lastnine. Ta določba ne posega v točko (c) člena 1(2).

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)
⇨ novo

POGLAVJE IV

NEDISKRIMINACIJA~~PREPOVED RAZLIKOVANJA~~ IN POŠTENO TRGOVANJE

Člen 11~~10~~

Nediskriminacija~~Prepoved razlikovanja~~

1. Pogoji za ponovno uporabo dokumentov ne smejo biti diskriminacijski za primerljiveprimerjalne kategorije ponovne uporabe ⌦, tudi za čezmejno ponovno uporabo ⌫.

2. Če organ javnega sektorja dokumente ponovno uporabi kot vhodni podatek za svoje poslovne dejavnosti zunaj področja uporabe javnih nalog, se za zagotavljanje dokumentov za navedene dejavnosti uporabljajo enaka nadomestila~~iste cene~~ in pogoji, kot se uporabljajo za druge uporabnike.

Article 12~~11~~

Prepoved izključnih ureditev

1. Ponovna uporaba dokumentov je odprta za vse potencialne akterje na trgu, tudi če~~četudi~~ eden ali več akterjev na trgu že izkorišča~~jo~~ proizvode z dodano vrednostjo, ki temeljijo na teh dokumentih. Pogodbe ali druge ureditve med organi javnega sektorja ⇨ ali javnimi podjetji ⇦, ki hranijo dokumente, in tretjimi strankami ne smejo podeljevati~~odobriti~~ izključnih pravic.

2. Če pa je izključna pravica vendarle potrebna za zagotovitev storitve v javnem interesu, je veljavnost razloga za odobritev takšne izključne pravice predmet rednih pregledov in se v vsakem primeru pregleda vsaka tri leta. Izključne ureditve, vzpostavljene po začetku veljavnosti te direktive, ⇨ se javno objavijo najmanj dva meseca pred začetkom veljavnosti. Dokončni pogoji takih sporazumov ⇦ so pregledni~~e~~ in se javno objavijo.

🡻 2013/37/EU člen 1(10)(a)

Ta odstavek se ne uporablja za digitalizacijo kulturnih virov.

🡻 2013/37/EU člen 1(10)(b)

3~~2a~~. Ne glede na odstavek 1, kadar se izključna pravica nanaša na digitalizacijo kulturnih virov, obdobje izključnosti na splošno ne sme presegati 10 let. Kolikor to obdobje presega 10 let, se njegovo trajanje pregleda v enajstem letu in v nadaljevanju, če je to potrebno, vsakih sedem let.

Ureditve, ki podeljujejo izključne pravice iz prvega pododstavka, so pregledne in se javno objavijo.

V primeru izključne pravice iz prvega pododstavka se zadevnemu organu javnega sektorja zagotovi brezplačen izvod digitaliziranih kulturnih virov kot del navedenih ureditev. Ta izvod je po obdobju izključnosti na voljo za ponovno uporabo.

⇩ novo

4. Pravne ali praktične ureditve, pri katerih se izključna pravica sicer ne podeli izrecno, vendar je njihov cilj doseči omejeno razpoložljivost za ponovno uporabo dokumentov s strani subjektov, ki niso tretja oseba, ki sodeluje v ureditvi, ali bi se lahko razumno pričakovalo, da bodo dosegle takšno omejeno razpoložljivost, se javno objavijo vsaj dva meseca pred začetkom veljavnosti. Dokončni pogoji takih sporazumov so pregledni in se javno objavijo.

↓ 2013/37/EU člen 1(10)(c) (prilagojeno)

~~3. Izključne ureditve, ki obstajajo 1. julija 2005 in ki ne izpolnjujejo pogojev za izjemo po odstavku 2, se prenehajo uporabljati po poteku pogodbe in v vsakem primeru najkasneje 31. decembra 2008.~~

↓ 2013/37/EU člen 1(10)(d) (prilagojeno)

5~~4~~. ~~Brez poseganja v odstavek 3 se~~ I~~i~~zključne ureditve, ki obstajajo 17. julija 2013 in ki ne izpolnjujejo pogojev za izjemo po odstavkih 2 in 3~~2a~~, se prenehajo uporabljati po poteku pogodbe in v vsakem primeru najkasneje 18. julija 2043.

⇩ novo

POGLAVJE V

NABORI PODATKOV VELIKE VREDNOSTI

Člen 13

Seznam naborov podatkov velike vrednosti

1. Komisija za doseganje ciljev te direktive sprejme seznam naborov podatkov velike vrednosti med dokumenti, za katere se uporablja ta direktiva, skupaj z načini njihove objave in ponovne uporabe.

2. Ti nabori podatkov so na voljo brezplačno in v strojno berljivi obliki ter so dostopni prek API-jev. Pogoji za ponovno uporabo so združljivi z licencami odprtega standarda.

3. Izjemoma se prosta razpoložljivost iz odstavka 2 ne uporablja za nabore podatkov velike vrednosti javnih podjetij, če ocena učinka iz člena 13(7) pokaže, da bo brezplačno dajanje zbirke na voljo povzročilo znatno izkrivljanje konkurence na zadevnih trgih.

4. Poleg pogojev iz odstavka 2 lahko Komisija opredeli tudi druge veljavne načine, zlasti:

a. kakršne koli pogoje za ponovno uporabo;

b. formate podatkov, metapodatkov ter tehnične načine njihove objave in razširjanja.

5. Izbira naborov podatkov za seznam iz odstavka 1 temelji na oceni njihovih možnosti za ustvarjanje družbeno-ekonomskih koristi, števila uporabnikov in prihodkov, ki jih lahko ustvarijo, ter njihovih možnosti za kombiniranje z drugimi nabori podatkov.

6. Komisija sprejme ukrepe iz tega člena z delegiranim aktom v skladu s členom 290 PDEU in ob upoštevanju postopka iz člena 14.

7. Komisija pred sprejetjem delegiranega akta opravi oceno učinka, vključno z analizo stroškov in koristi, ter zagotovi, da akt dopolnjuje obstoječe sektorske pravne instrumente glede ponovne uporabe dokumentov, ki spadajo na področje uporabe te direktive. Če gre za nabore podatkov z veliko vrednostjo, ki jih hranijo javna podjetja, se pri oceni učinka še posebno upošteva vloga javnih podjetij v konkurenčnem gospodarskem okolju.

↓ 2003/98/ES

POGLAVJE ~~V~~VI~~V~~

KONČNE DOLOČBE

⇩ novo

Člen 14

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od [datum začetka veljavnosti te direktive]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko prenos pooblastila iz člena 13 kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v sklepu. Ne vpliva na veljavnost katerih koli že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 13, začne veljati le, če mu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ne nasprotuje niti Evropski parlament niti Svet ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. To obdobje se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)

Člen 15~~12~~

~~Izvajanje~~ ⌦ Prenos ⌫

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s ~~to direktivo~~ ⌦ členi […] ⌫, do ~~1 julija 2005~~ ⌦ […] ⌫ . ~~O teh ukrepih~~ ⌦ Besedilo teh ukrepov takoj sporočijo ⌫ Komisiji~~ei~~.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. ⌦ Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktive, razveljavljene s to direktivo, razlagajo kot sklici na to direktivo. ⌫ Način sklicevanja⌦ in obliko izjave določijo države članice ⌫.

⌦ 2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva. ⌫

↓ 2013/37/EU člen 1(11) (prilagojeno) ⇨ novo

Člen 16~~13~~

~~Pregled~~ ⌦ Ocena ⌫

1. ⇨ Najpozneje štiri leta po prenosu te direktive ⇦ Komisija opravi ⌦ oceno ⌫ ~~pregled uporabe~~ te direktive ~~pred 18. julijem 2018~~ in ~~Evropskemu parlamentu ter Svetu sporoči rezultate navedenega pregleda skupaj z morebitnimi predlogi za spremembe Direktive~~ ⌦ predloži poročilo o njegovih glavnih ugotovitvah ⌫ Evropskemu Parlamentu, ~~in~~ Svetu ⇨ in Ekonomsko-socialnemu odboru. Ocena se izvede v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje[52]. Države članice predložijo Komisiji podatke, potrebne za pripravo navedenega poročila ⇦.

~~2. Države članice Komisiji vsaka 3 leta predložijo poročilo o razpoložljivosti informacij javnega sektorja za ponovno uporabo, o pogojih, pod katerimi so na voljo, in postopkih glede pravnih sredstev. Na podlagi tega poročila, ki se javno objavi, države članice opravijo pregled izvajanja člena 6, zlasti glede zaračunavanja nadomestil nad mejnimi stroški.~~

2~~3~~. Ocena~~Pregled~~ ~~iz odstavka 1~~ se nanaša zlasti na področje uporabe in vpliv te direktive, vključno z obsegom povečanja ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja ⌦ , za katere se uporablja ta direktiva ⌫, učinke načel, ki se uporabljajo za zaračunavanje nadomestil in ponovno uporabo uradnih besedil, ki so zakonodajne in upravne narave, ⇨ ponovno uporabo dokumentov, ki jih hranijo drugi subjekti, ki ne spadajo med organe javnega sektorja, ⇦ ~~povezanost med~~ medsebojno učinkovanje pravil~~i~~ o varstvu podatkov in možnost~~m~~i ponovne uporabe, kakor tudi nadaljnje možnosti izboljšanja pravilnega delovanja notranjega trga in razvoj evropske~~ga~~ ~~industrije vsebin~~ ⇨ podatkovnega gospodarstva ⇦ .

---

[52] SWD (2017)350

↓

Člen 17

Razveljavitev

Direktiva 2003/98/ES, kakor je bila spremenjena z direktivo, navedeno v delu A Priloge I, je s [dan po datumu iz prvega pododstavka člena 15(1)] razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo in začetka njihove uporabe, ki so določeni v delu B Priloge I.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

↓ 2003/98/ES (prilagojeno)

Člen 18~~14~~

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati ⌦ dvajseti ⌫ dan ⌦ po ⌫ objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19~~15~~

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*